

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പുണ്യപരമാതിഥ്യമർജിതകർമ്മനിർത്ഥിസനായ
ശ്രദ്ധിയാകുമെരിശ്വരനെന്നതു കേൾക്കിയിരുന്നതും.

സുതപുത്രേണ ഹരിശ്ചന്ദ്രാചാര്യമനഃ
ശതമുഖൈഃ പരം പൂജയ വനിചരിതം
പതിനഞ്ചു ച യം.

൧൩—ാം അദ്ധ്യായം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

തപസ്സാൽപ്പാപമൊഴിയായ ക്രോധം വെറുത്താൽ ജിതേന്ദ്രിയൻ
ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ചേർന്നു പണിപ്പിടുത്തുന്നതുമഹാപ്രകർശം
കുണ്ഡാഗ്നിയെ വലം വെച്ചു മഹാതീർത്ഥസന്ധ്യയിലും
കളിച്ചു ശുക്രവസന്താൽ സുതമെന്തിലുണിഞ്ഞവൻ
ശത്രുക്ഷയൻ മന്ത്രത്തെ ജപിച്ചു നിത്യേന്ദ്രിയൻ
ഉതകൻ വൃതമാണോരു ഹരിശ്ചന്ദ്രനാകാതിനാൻ

ഉതകൻ പറഞ്ഞു.

ഉപഭോജിയ്യേവൻ ഭൂപ! സർവ്വസിദ്ധികരം പരം
മഹാകാളേശ്വരസ്തോത്രം പ്രസാദിയ്ക്കുമതിർശ്ശിവൻ
ഇഹ്യാഴിതനെന്നോവാൻ ധൃത്യുപേക്ഷാലക്ഷ്യവാനും
ഭദ്രവശം വരുന്നതുകമെന്നോ തീട്ടമുളീഭൂതി
അസ്തോതു മഹാമഹാമഹാശിവനാകാതിനാൻ

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പുഷ്പേണ റിട്ടമേധാവി യുതകൻ പദങ്ങളെ
പിടിച്ചു ഞ്ഞായിട്ടു മുറുമാമുനീമാരുമായ്
കുടുംബമുന്മുഖം വെച്ചു കടന്നതിവിനീതനായ്
പൂജിച്ചുകൊണ്ടാവാലിഹം സുതുകോടിസമപ്രഭം
അൻപാൽനെയ്തയിരുന്നല്ല കവിൻ നിന്മമെന്ന
നാളിദകരം ചക്കമാണകളിപ്പഴമൊത്തമോ
ദിപ്തമഹാതീർത്ഥമുഖ മഹിഷേഷിച്ചു ചന്ദനം
കസ്തൂരിവനസാരം അഭയം കാശ്മീരചന്ദനം
ഇവപൂജിതമൊലിഹം മഹാഹരമണിപൂജയാൽ

അന്നിത്തുപ്പുത്തൻപുറിലപത്രക്കൊട്ടെച്ചമയ്യവൻ
 ധൂവടീവംദിഗ്രുപായസാശ്വരക്കത്തപ്പും
 കുമിയൊടൊത്തശുലാന്നംതാബുലമിവയൊക്കെയും
 വിധിപോലെനിബാദിച്ചുകുപ്പിവാഴ്ത്തിമഹേശനെ
 ഉത്തരപദേശിപ്പുറാംസ്താതുകൊണ്ടുനവൻ

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

അന്നാടിനിധൻശാന്തനച്ചയ്ക്കിനിധാധിയെ
 മുപ്പനടത്തുന്നവനെയാശ്രയിപ്പേൻമഹേശനെ
 ഭൂതഭാലചമപ്പൊന്നെമുടിപ്പൊന്നെപ്പരശനെ
 കാപ്പൊന്നെയുള്ളത്താത്തൊന്ന യാശ്രയിപ്പേൻമഹേശനെ
 ചിന്തയൻപരമാത്മാവെ ബാക്കെപ്പിയന്നെനിത്യനേ
 അപ്യതാനദനിധിയെയാശ്രയിപ്പേൻ മഹേശനെ
 മുക്കൽമോക്ഷപ്രദനന്തേപ്പുപ്രദതേന
 അനുക്കൂലിക്കാളുണവെയാശ്രയിപ്പേൻമഹേശനെ
 അതീന്ദ്രിയൻമഹാത്മാവെ യിന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുമുമ്പേന
 അചിന്ത്യൻമഹാമിശ്യാപ്തനെ യാശ്രയിപ്പേൻമഹേശനെ
 വേദാന്തവദ്യനെപ്പാരം വേദാവദ്യപ്രഭാവനേ
 അപ്രകൃത്യഗുണാത്മാവെയാശ്രയിപ്പേൻമഹേശനെ
 വിസ്തൃതവേദോദ്ദർപാദപത്മം കൂപ്പുന്നവേദനേ
 അനൈതശ്ചയ്ക്കിനിധിയെ യാശ്രയിപ്പേൻമഹേശനെ
 തൊഴാംപാചമുടിപ്പാണെ വിശ്വമംഗളകായിയേ
 അങ്ങയന്നങ്ങൾപതിയേ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പതിയെത്തൊഴാം
 വൊന്നെബാബേഗനന്ദാക്കത്തുതും സുഖദായിയേ
 അങ്ങപ്പശുക്കൾപതിയേ പ്ലാച്ഛിപതിയേത്തൊഴാം
 കൃത്യജന്മങ്ങൾതീർപ്പാണെ കൃത്യജയന്നെനിത്യനേ
 മഹീയാനെമഹസ്തായമഹസംഹാരിയേത്തൊഴാം

ചന്ദ്രാർച്ചു! സദശന! ചന്ദ്രനരര!

ചന്ദ്രാർവഹിമയവോധന! ശുഭപാദന!

ഭവോസുരൻഭൂതഗാഭികൾ പാദപത്മം

പൂജിച്ചുപോതമവിടെയ്ക്കു തൊഴാം തൊഴാം തൊൻ

മഹാകാളശാല! സ്വാമിൻ! മഹാപത്മീയേങ്ങേന!

മഹാപാപമയാർക്കു നിശ്ശങ്കക്ഷയ്യാനിയേ!

കാക്കനൻകാൽ രാജനാമം വിമുക്താർക്കു ചിയെന്ന നീ
നീദേവ! അങ്ങർക്കു നീ ഭക്തപരമേശ്വര!

അല്ലാത്തതൊന്നു പരമേശ്വരിയെന്നു തന്നെ സം-
ഭവം ഭവേനാമം ഭവേനാമം ഭവേനാമം ഭവേനാമം
അങ്ങനെയൊന്നു നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ!
പ്രമോദനാഥിനനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!

നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ പരമേശ്വരിയല്ലേ
പ്രമോദനാഥിനനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!
ഉദയമഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ പരമേശ്വരിയല്ലേ
ഗുണവിശ്വനാഥനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!

അങ്ങനെയൊന്നു നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ
പ്രമോദനാഥിനനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!
അങ്ങനെയൊന്നു നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ
ഗുണവിശ്വനാഥനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!

സത്യം പറയൂ.

എന്നുപ്രകാരം നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഉറപ്പു
ഭവേനാമം ഭവേനാമം ഭവേനാമം ഭവേനാമം
അങ്ങനെയൊന്നു നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ!
പ്രമോദനാഥിനനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!

മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ പരമേശ്വരിയല്ലേ
പ്രമോദനാഥിനനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!
അങ്ങനെയൊന്നു നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ
ഗുണവിശ്വനാഥനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!

നം

എന്നുപ്രകാരം നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഉറപ്പു
ഭവേനാമം ഭവേനാമം ഭവേനാമം ഭവേനാമം
അങ്ങനെയൊന്നു നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ!
പ്രമോദനാഥിനനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!

മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ പരമേശ്വരിയല്ലേ
പ്രമോദനാഥിനനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!
അങ്ങനെയൊന്നു നീയല്ലേ മഹാശാസ്ത്രവിദ്വാൻ
ഗുണവിശ്വനാഥനെന്നു നീയെന്നു തന്നെയാണിത്!

നം

അക്ഷേപ്യം വൈ ചൈവമുനീമാക്ഷിമുനീന്ദ്രം
 ശ്രീമാൻപോന്നുപടയുമായ് പ്പാർത്തിട്ടുകലുക്കുമ്പോൾ
 സേവിച്ചുപുഷ്പരക്ഷേത്രംകരുണൈതരമിശ്രം
 ഹിമവൽമലയിൽച്ചെന്നിട്ടങ്ങുനിൽപ്പിടമെന്നും
 കാമഗന്തേരേറിയെത്തിവർഷംകിന്യുതപാഭിധം
 അങ്ങുവഴിനഗ്നരൂപകിന്നരമാരെവെന്നുടൻ
 മററുംകിന്യുതപാഭിധനമാരെവെന്നപിങ്കുധനം
 ദിവ്യരത്നംപലവകനേട്ടിപ്പുറുതൊഴുതേ
 മേതവേയുപവേവെച്ചുതിരിച്ചെത്തിഹിമാദ്രിയിൽ
 മുനിമാരുംപടയുമായ് ചെന്നുനീശാനകോണിലായ്
 കടൽക്കരയിലെത്തിട്ടുനിൽക്കുന്നങ്ങുസന്ദേശ
 ഉതകൽക്കാട്ടിനാലുപുനാകുന്നങ്ങുനവൻ
 തപംചെയ്യുംധനുവഴിപ്പിപനീർഗുരമപാദപം
 അപ്പാർക്കുണ്ടുനരപതിഭയംകൂട്ടുന്നധനുവേ
 ദ്വിപിയിൽക്കൊന്നതിൻവെണ്ണനീലക്കൊമ്പനാലനേ
 കണ്ണുകൾച്ചേരമോജസ്വിപ്രമുതലായുടേപ്രദന
 പടയൊക്കെയൊക്കെക്കിത്തേരാണ്ടുവെട്ടിയുമെടുത്തവൻ
 ശംഭുതിനാനന്ദധിയുംകൈഭിച്ഛിടംവിധനോപൻ
 അഗ്നിയുംകേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുകോപാൽക്കണ്ണമിഴിച്ചവൻ
 കണ്ടുദൂരത്തുകൂടിവില്ലെത്തിത്തരിലാണ്ടുവേ
 ഹരിശ്ചന്ദ്രനെവൻസൈന്യമൊത്തുകണയുസഭം
 ജവനൻവൈരിയുടനവമ്യെന്നൊന്നാത്തുടാനവൻ
 ഉറ്റുകാരെയെത്തിതതിൽനിന്നുഗ്രജപാദായകരം
 അവന്റെവായ്ഗുഹയിൽനിന്നേററകാരേററുവാച്ചുവേ
 ചൊക്കുത്തരിയെത്രത്തൊളിച്ചുററുപടയിലെയ്യുടൻ
 അതേററവെച്ചുതന്നയശങ്ങളുടൻവെന്തവൻ
 ഉഴന്നുവീണിതുചിമർമണിമോഹിച്ചുപോയ്ചിമർ
 മററുപേർചത്തുമോധനമാനന്ദപേടിച്ചുചാഞ്ഞുപോയ്
 പ്പാണൻമാത്രംശേഷമായിനാലക്കുതരിണിമാത്രമേ
 ഉഴന്നുടിക്കിലൊട്ടുപോഞ്ഞുപോയ്മുനിമുഖ്യരേ
 ചത്തകൈതരിണിയാനാളംകവലംസ്മുദാശിനാൻ
 മൊദനായിട്ടുമാധുസ്യപേടിച്ചിട്ടുസുരക്കര

സ്വതന്ത്രസ്ഥാൻദ്രമിച്ഛിദ്വാതേദാതാതമരീചതി
 സ്വപുനതപോവചകോണ്യമുനിമാനാതുതുകനം
 പിന്നെസ്ഥമുച്ഛിദ്വാതേദാതാതമരീചതി
 നോഷിഷാതിതേതാദേവകാതകാൽവാതരിദമർ
 വൈഷ്ണവംവഴിസ്ഥപംശമുച്ഛിദ്വാതേദാതാതമരീചതി
 മഹാകാളശാപമഹാദേവനവീണ്യമോ നവൻ
 ശ്രീമാൻവില്ലവലിച്ഛാഗേയസ്യം വിട്ടിടിനാനവൻ
 ഹരിശ്ചന്ദ്രൻവിട്ടോസ്യമതാധുസ്യമഴിങ്ങിനൻ
 ഉടൻവാതനമൈന്ദ്രാസ്യംദൈവംഗന്ധർവ്വമസ്യമർ
 മാനവാസ്യംകുബ്ജംസ്യംതൈദംപാഞ്ജസ്യമാതം
 സൈന്യംസൈന്യംസൈന്യംകാലംദേവസ്യമഗാതം
 സപ്താസ്യമോഹനംപിന്നെട്ടപ്പ കപരിശോഭനം
 ഞ്ജിദ്വാസ്യംവില്ലിമർത്താട്ടത്തിട്ടങ്ങവിച്ചുവാൻ
 വിട്ടാനെക്ഷപാകശാട്ടമൻഗസിച്ഛിതവനൊക്കയും
 ലിച്ഛാസ്യമൊക്കെപ്പോഴൊക്കെബ്രാഹ്മസ്യംവിട്ടമനവൻ
 വാതുനന്ദൊടിച്ഛാതാർക്കിച്ഛാനാമന്ദ്രസ്യം
 ഉച്ഛിതസ്സംഭ്രമാനീട്ടവിസ്മയിച്ഛിതവിണ്ണവർ
 അമോഹംവൈഷ്ണവംലിച്ഛവൻശത്രുനിഷ്ടനം
 ഞ്ജിമരൂച്ഛിച്ഛാനാട്ടെട്ടനേപ്പാത്തമനവൻ
 അതാകാരംലിച്ഛവിടിശ്ശൊക്കെയുംതളിയിച്ഛഹേവ
 കാലാഗ്നിപോഷുലിച്ഛഭൂകമ്പമുദവാക്കി മും
 കവക്കിയുംകുടവുസ്യഗന്ദർവ്വംമംസ്യഞ്ജാക്കിയും
 ധുസ്യപിൻമാറുകീറ്റികൊന്നാട്ടാനപമുഖ്യന
 അമഹാസ്യംവ്യാമഹീച്ഛനെത്തീവിണ്ണസന്നിധൗ
 എയ്ത്തേറ്റമന്തവനിയിൽവിടിനീതാട്ടാനവാധിപന
 വൃതാസുരൻശക്രവജ്രമറുവീണകണക്കിനെ

൫൪

൬൦

൬൫

ഇത്രാനുകാരിവിഷ്ണുധർമ്മവ്യക്തനായാ
 താധുസ്യവത്തിമിമഹാദേവപോലവിരൻ
 കൊന്നിട്ടുകുലകുസുമങ്ങൾക്കൊക്കെത്തേറ്റ
 സൈന്യങ്ങളൊത്തുവിളസിധരണീമഹേന്ദ്രൻ.

സ്വപുനതപോ, ഹരിശ്ചന്ദ്രപര്യന്തം.
 മഹാകാളശാപംസ്യംസ്യം ധുസ്യവധം പതിനാമശ്വരം സമുച്ഛി

സുരൻ പാതയ്ക്കു-

മലയാളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന പത്രമാണ് മലയാളം. ഇത് മലയാളത്തിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന പത്രമാണ്. ഇത് മലയാളത്തിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന പത്രമാണ്.

VIDWAN V. R. PARAMESWARAN PILLAI
Nagercoil.

ഹോദാവരികൃഷ്ണവേണ്ണയേവം വേഗവതിനടി
 ഇവററിഖൊക്കെയുംചെന്നു കളിപ്പുകാരനാഥനേ
 കാശ്ശിപുരത്തിൽശ്ശിവനെ വരേൻഹരിയേയുമേ
 ശ്രീഗുഡാഭിഷേകപരനെ ശോണാഭിഷേനെയുംപരം
 വൃദ്ധാചാര്യശാപനെയുംചിദംബരസഭാസമ്മല
 ചിത്സലാപതിയെയുംതാൻ ശ്രീകാശീപതിയേയുമേ
 വൈദ്യനാഥശാപനെയും ശ്രീബാലാബെന്തൊട്ടൊപ്പമേ
 ശാപതാടവിപതിയേയും ശൈലീമായൂരനാഥനേ
 കൂമാർസ്സേവിച്ചുരാജാവശ്രീകാവാശിശുഭാഭക്ത
 ഭക്തിമുക്തിദത്തൽപ്പണ്ണ ശിവഭക്തരൂപ്യെന്നതായ്
 വടക്കുതൂണെങ്ങൻനരിയായ്വെയിൽമുടിപ്പുകൾമോ
 സ്സാനംചെയ്തുംബുധനംചെയ്തതിശ്രുതൻമഹിപതി
 മദ്ധ്യജ്ഞാനമഹാവിംശം ശ്രീപാണ്ഡുപതിഭദ്രനെ
 ശ്രീപുരത്തിൽത്യാഗരാഗഭവരണ്യേശ്വരേയുമേ
 കുന്ദഭരണക്കുന്ദകോണേരനാം ചക്രാസ്ത്രവിജ്ഞവേ
 ജപ്യശരണപ്പഞ്ചനഭ സേവിച്ചുനൃപസത്തമൻ
 ശ്രീമൽപ്രേമപുരംപുക്കു വടച്ചായാതിശീതളം
 ഗായത്രിസംഗമമുണ്ടി അർപ്പിച്ചുപിതൃദേവരേ
 പ്രേമവല്ലിയൊടൊത്താരാശ്രീമൽപ്രേമപുരിശനെ
 രൂപനാരായണസ്ഥാമി ഭേദനേക്ക്മാരമാശ്വരനേ
 ഭൈരവാശ്വൻ ഭണ്ഡപാണി സിദ്ധിദാമുഗ്ധകാരെയും
 മക്കിയൊടൊത്തുപൂജിച്ചുഹരിശ്ചന്ദ്രൻപുകഴ്ന്നവൻ
 രൂപനാരായണാർച്ചാശ്വം ശ്രീമൽപ്രേമപുരിശനെ
 ചെറ്റുരാവത്തരണക്കുപ്പി ചെന്ത.ദിക്ഷുവനേരനേ
 ഭൈരവീവനമദ്ധ്യത്തിൽ പൂജിച്ചിട്ടുകരേരനെ
 സപ്തർഷിമാർമുക്തികൾപ്രവൃദ്ധശ്രീമതികൃതം
 തേജോവിടകാപ്യമാകമാസ്വായംഭവവിംഗവും
 ക്രിശിരാഭിരണപ്പിന്നെ ഗജാഭണ്യശരണയുമേ
 സേവിച്ചുരണ്ടുകാവേരിയ്ക്കിടെശ്രീമങ്കവിജ്ഞവേ
 ശ്രീരേകനാഥനക്കുപ്പി നവരത്നങ്ങൾപൊന്നുമായ്

൧൭

൨൭

൨൭

മണ്ഡപംതീർപ്പിച്ചു തണക്കൈലത്തിങ്കൽപ്പിന്നാകിയ
 കയ്യിട്ടുടൻധോയിൽ ഹാലാസ്വരൻകലാസ്ത്രന
 ശ്രീവൈകുണ്ഠവിഷ്ണുവിനെ മുക്കിടൻശാളഭവനേ
 ഗോകുണ്ഠനെന്നയ്യ്യിച്ചു താളവണ്ണീമുഖാർകളിൽ
 കളിച്ചുതരിമാൻചോള പാണ്ഡ്യാടിനന്നാഥനേ
 പാട്ടിമാക്കിശ്രമാൽസ്വന്തം പുരിയ്ക്കുത്തിനാധിപൻ
 ചന്ദ്രപാഷ്ണവുതിങ്ങി പ്രാഗ്വജനമൊത്തതിൽ
 കടന്നുസെന്തുമൊഴുത്താൽ ദ്രിഷ്ടമുഷ്ടക്കേവേൻ
 സത്യകീർത്യാപ്രമാത്യന്മാ തെതിരേറുവന്നങ്ങിയോൻ
 താജമാഗ്ഗത്താഖെചെന്നുപുരിശ്രീയാൽവിളക്കുവൻ
 പൂണ്ണകുമാരവൃതാമ്പിപ്പൻ സ്വപന്ധിചൊല്ലിമഹീശനേ
 വാഴ്ത്തിനാൽമംഗളംകൂട്ടം വേദമന്ത്രാദിചാലമ
 കാഴ്ചദ്രവ്യമായ് വൈശ്വ രടിസ്തുതിവണങ്ങുവാൻ
 കൈകളുപ്പിക്കുഞ്ഞുനില്ലാമീ ശുഭരംഭാദമന്ത്രിയം
 പ്രാണതോരും മേടതോരും വഴിതോരും നിന്നെന്ദർ
 പുണ്യവർഷംചെയ്തുകൊണ്ടു മംഗളംകയ്യിലേന്തിയോർ
 പാടുംപൊരുന്നീകർകണ്ടുനിന്തുകോസഖരാജനേ
 രാജമാഗ്ഗ കടന്നിട്ടു പിന്തുണക്കാരെയൊക്കെയും
 സമ്മതിപ്പിച്ചാത്തമംഗലം പ്രവേശിച്ചുമഹീപതി
 തുറയ്ക്കത്താവുജയനേടി വന്നതായ്ക്കണ്ടണഞ്ഞുടൻ
 ഭൂപരംപുണർസുശ്രോണി യാളെഴുതിനരിഹൃദ്യായായ്
 പിറേറന്ന മർപ്പുലർവോരതറുകയ്ക്കുംചെയ്തു രാധിപൻ
 പൊന്നണിഞ്ഞസലാമല്ലത്തിങ്കൽ ഫണുസമ്മന്ധവൻ
 അല്ലോർമന്നവന്നൊടായി വസിപ്പുമുനിവന്നതാ -
 അറിയിച്ചുപാലപാവൻ സംഭ്രമിച്ചുഴുന്നേറുടൻ
 എതിരേറുമൊത്താലെ സ്താപ്താംഗംപ്രണമിച്ചവൻ
 അർപ്പ്യമാസനപുനൽകിനടന്നാണമുണർത്തിനാൻ

വസിയ്ക്കൻ പാത്തു

തീർത്ഥാതുക്കൾചെയ്തല്ലവന്നില്ല ഭൂമിതൊക്കെയും
 തരോന്നിധിമോൽക്കൈമാൽക്കൊന്നില്ലധുന്ധുക്കൈയ്ക്കൊന്ന

ബ്രഹ്മാർത്ഥമുപദേശം നന്ദിയുണ്ടാക്കിയില്ലയോ
 റുപ! നിൻവൃത്തമൊക്കെയും തപസ്സാലിനിയുണ്ടാക്കാൻ
 അഭിച്ഛിച്ചുചൊരിയുഴിയേകൂകൻ സാമ്രാട്ടുമായിനി
 അഭ്യസനം മുപ്യന്തരണം നമുക്കുകയഥാവിധി.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

കുറവൻ! നിൻ പ്രസാദത്താൽ സ്സാമ്രാജ്യംകയ്യിൽ പന്തമേ
 നീകല്പിക്കുവീരോ! യജ്ഞസംഭാരം സംഭരിക്കുവാൻ
 ബ്രഹ്മൻവാനീയജ്ഞത്തിൽ ഭാരമൊക്കെ ചേർക്കുന്നു
 സുകൻ പറഞ്ഞു.

അദ്വൈതമെന്നൊരു നീന്ദനതകുന്നൊട്ടു ചൊല്ലേണ്ട
 വിദ്വാനമാത്രമേയുള്ള സംഭാരം സംഭരിക്കുവാൻ
 സത്യസത്യത്തിൽ സ്സത്യകീർത്തിമാന രത്നൻ
 ശാലയുണ്ടാക്കിപ്പുറ്റും സംഭാരങ്ങളെഴുതിവീധം
 അവകൾച്ചുപുരിയേ പ്പെരുൻമോദിച്ചു നന്മയിൽ
 അഭ്യസനകൃഷ്ണം കിട്ടി മന്നിൽ മന്നവരെക്കൂടും

കുറ്റവുംകൊണ്ടുപാടിപ്പു ഹരിശ്ചന്ദ്രനുമത്ര ന
 പരംവസന്തമായപ്പോൾ നല്ലനാളുപദേശിനായ്
 രാജാവാ യജ്ഞശാലയ്ക്കു ചെൽപാനിച്ചിട്ടുതെല്ലൊഴോ
 അല്പോഴിയ്ക്കുത്തിച്ചുനീകൾ മഹാത്മാക്കൾ യതിവ്രതൻ
 പൂജസ്തുതൻ പൂജഹൻ കണ്ഡൻ വാമദോൻ പരാശരൻ
 നാരദൻ ക്രതു വാലോക്യ നന്ദി കൊശിക ഭാർഗവൻ
 ജമീകൻ ച്യവനൻ കല്പൻ ദധീവി ഭൃഗു കശ്യപൻ
 ഞാലാലി രോമരൻ കാന്ധ്യൻ ശരഭാൻ വീരോചനൻ
 ബോധായനൻ യാജ്ഞവൽക്യ നാചസ്തംബൻ സഗാലവൻ
 മൈതേഗ്ഗല്പൻ കവചൻ പിന്നെ യോഗിരോമുദി പവ്തൻ
 ഗുരു ശാഖാലി മണ്ഡപൻ രോചകേതു മഹോദയൻ
 കപീലൻ ശൈലൻ വസി ജംബാമ്യോദാലകാപ്യൻ
 കാത്യായനഃശ്വാവക്രന്തൻ സുതീക്ഷ്ണൻമുനി ജൈമിനി
 ഇവർമറ്റും മുനിമന്ത്രവും വോകാൻഗ്രഹതല്പരൻ
 അവരേക്കുറ്റിമുറയിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പ്രതാപവാൻ
 അമൃതാമൃതസനാട്ടുത്താൽ പൂജിച്ചു വിധിയംവിധം

ര.മ

0

ര.മ

ഹരികുന്ദനൊടുകി അന്നാശ്രമംപുക്കിന്നുനി

അഥനാചരിയെ പശ്ചാദ്യനുയന്തെനീ
പരമതുവയരേസ്സാടൊത്തുസുതാമകീർത്തി
അമിഥവിധിപുത്രാർതകലേലിച്ചുലോകം
നിജമറികുളുണത്താൽ രണ്ടുനെയ്യുമാറും.

സ്വാമപുരണം ഹരിശ്ചന്ദ്രപാഡുണം
രാജാധ്യായം പതിമേവാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

മറു-ാം അദ്ധ്യായം.

നാലാം പാദം.

പുണ്യശ്രീകമരീചകുന്ദരാജർഷിപരിവര ശ്രീകം
ദേവകൾക്കൊത്തേടുക ഭരണുതി പനിയുണർന്നുവിസ്മയം
തകർന്നുകിള വില്ലാൽവെന്ന് രണ്ടാമരിച്ചവൻ
പാരിവരയുമായിച്ചിട്ടു പശുക്കളെ ഹരിച്ചവൻ
നാളിയാടിസുരന്മാർക്കു മത്സ്യാദികാരിയെ
ശുദ്ധനാട്ടെന്തൊന്നിക്രാന്തികാണ്ടു മോന്നുവന്നാണവൻ
അവന്നുവെളുത്തുകി അമ്പിട്ടൊന്നുതന്നമേൽ
വശവുദ്ധിയുപുത്രാർതം ചെയ്യവോ തരിച്ചുവോ
ചൊൽവുദ്ധ്യധർമ്മപുരാനത്തിൽ ശിഖിയുരഗീനതതപു
അവനെങ്ങിനെയാണ്ടായി കേൾചൊൽകമഹാമതേ!

പുരുഷൻ പാദം.

ശ്രീഹരിശ്ചന്ദനായ് ചുറ്റുമതികൃത്യയെനൽകിയും
പുത്രാർതമായ് മഹാമെയ്യ കാമ്പി പ്രാർത്ഥനത്താൽ
അതിന്നിടൊശ്ചകാരി പുത്രാർതശിഷ്യനായവൻ
ഗാഢവർണാഗാഢാത്മാവായ് ഗുരുക്കുടികാരണം
ചെങ്കുഴലിമയെണ്ണി അടിപാലുകുത്തവ
യയാതിഗുപ്തമിനൽകി ഗുപ്തമിനീനിയ്ക്കുനി
എന്നുവെട്ടത്തൊഴിച്ചു യയാതിനിമിത്തമേ!

സുതർ പറഞ്ഞു.

സൗന്ദര്യനിധിയായുള്ളോളിപ്പള്ളൻകന്യമായവി
ശുശ്രൂഷിയ്മിവാർക്കീ സന്താപിച്ചുവരുന്നി
രതത്തോലിനവരിച്ചുവനായ് ചെന്നൊത്തണ്ണിയെ
പൊറുനിട്ടോഷയായ് വീണ്ടും സുഭൂതികന്യായ്ക്കും
രണ്ടാമതാംരാജപുത്രനാടും സംഗിച്ചുഭാമിനി
കത്തണ്ണിയെപ്പൊറുപ്പിച്ചുവിപണയ്ക്കുകന്യായ്ക്കും
ഇമ്മട്ടനാലുപയയ്ക്കു നാമിച്ചിട്ടുരക്കുള
നാൽപരമപ്പെറ്റുറുന്ദീപിണ്ടും കന്യായ്ക്കുതന്നെവന്നിടും
എന്നിടയൻകന്യകയ്ക്കായി ഭൂവാസുസ്സുകിന്നാൻവരം
ഇവളെക്കൊണ്ടുപൊയ്ക്കുവാൻകമ്മട്ടമുരപെടുകിട്ടുമേ

൧൦

സുതർ പറഞ്ഞു.

അമെന്നായവളുടെദാസി പ്ലാരിൽച്ചുറ്റിയമാമുനി
കാശിപ്പുക്കുടിവെടാസന്നരോധംനൽകികന്യയെ
ദിവ്യാഭാസാദിപ്തനായിട്ടുവായ്ക്കുഗിരിയകൂടാൽ
മുന്നമക്കളെയുണ്ടാക്കിട്ടു ഭിന്നമനിയവതിനാൻ
അറുനൂറുരോപെടുകിട്ടിയതിൽപിന്നിട്ടു ഗാലവൻ
ശിഷ്ടരോപെടുകിട്ടെന്തെന്നാൽകാമ്പിച്ചുനേട്ടി കന്യയെ
മുന്നിപ്പിച്ചാനായയളിൽശുചിയെന്നയരസപിയേ
ഗാലവനത്തമമിരുന്നൂറുരോപെടുകിട്ട നൽകിനാൻ
ശുചിയെന്നുകിയാശിച്ചുൻ തികഞ്ഞതാരോപെടുകിടന്ന
കുതാശ്മനപ്പുണ്ണെപ്പിച്ചുവീണ്ടുംമാധവകന്യയെ
മുനപോയിതപഃചെയ്യാൻ പിത നന്നിപ്പുമാധവീ
പട്ടുകൊലാലംതീവ്രതപഃചെയ്തതീ സ്വപ്നഭൂമിയിൽ
ഇമ്മട്ടയായിതേജസവിമുശീനരസുതൻശിവീ
അപ്പുൻകഴിഞ്ഞമേൽശ്രീമാൻ ധർമ്മതാൽപര്യകാപ്പവൻ
രശ്മിനരൻശിവീന്ദ്രപൻചാരിൽപ്പേർ പുകഴുന്നവൻ
ഭാനരക്കണ്ഡൻധർശിലൻരരണയ്ക്കിന്നാശ്രയൻ
മുഴുക്കനൻസത്യചാടിയുദാൻ പുരകീർത്തിമാൻ
ഇപ്പുമായിതൽഗുണത്താൽസ്സഭാസുരമാനാചം
കൈരളാകൃപവിപ്രരധയൻ പരീക്ഷിക്കുന്നവന്മാരെ

൧൧

൧൨

ഇന്ദ്രൻ പരമനീതിരൂപത്തിൽ മാടപ്പാവാകമന്ദിരയ്ക്കു പാഞ്ഞുനാഞ്ഞാനാക്കുപാതമുപ്പാർം വേടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും കാക്കകൊന്നായ് ശ്ലാഘിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും അവനേപ്പേടിയായെന്നും മടിയിൽക്കൊന്നിമന്നവൻ അടുത്തൊക്കെയുണ്ടെന്നായി ശിരശ്ശിരോടടുത്തുവെച്ചു പൊതുക്കൊണ്ടുപോയതും ബ്രഹ്മദൈവൻവിധിച്ചതാം ഇവയെന്നീകാത്തുകൊൾംകിരീടിയെന്നു തിന്നെക്കീടുന്നതും കന്നിൽകുത്തുകൊണ്ടുവന്നതും മരവിട്ടിൽ ഗതികിട്ടിപ്പോയതും

ശിക്ഷി പഠിക്കുന്നു.

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പുതിയ തരം

உயர்நீதிமன்றம் -

കാഴ്ചയ്ക്കു! വേദപാഠവിദ്യാലയം കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ
നിരയ്ക്കു! മാനസം മറ്റുമെങ്കിലും സമ്മതമെങ്കിലും.

സുന്ദർ ലാണ്ടർ

[illegible]

സ്വരൂപരംഭം മതിശക്തിയുണ്ടെന്നും
ശിഷ്യരികളുടെ പരിഭവമുണ്ടെന്നും സാരം.

അ വന്ധനശിബിന്ദുക്കു യജ്ഞന്ത്യക്കു ഭക്തിപൂരം
 ഭവവുഷണങ്ങളുരുകേട്ടല്ലോ സുത! ചെരരാനിഷ്ടാത്മക!

കഥിതൃക്കൈകപാചവരവന്റെറ കഥശേഷവും
 അസ്സൽയുദ്ധിതൃ കല്പാസ്സാന്റെവെററു ചുങ്കശിക്ഷൻ

കേരളത്തിൽ മുന്നിലുള്ള സാങ്കേതികവിദ്യാസാധനങ്ങളോടും
 ഹരിതവൽക്കനം ചരിതം കേരളം നേടാനാകുമെന്നും
 ധൂന്യവേഗം നേടുന്നതുമുതൽക്കു മുന്നവനുമേ കേരളം
 ധൂന്യമാണെന്നുള്ളതാണെന്നും കല്പിച്ചു നൽകി നാൾ
 കൂറ്റനാൽ കരുണയുണ്ടാൽത്തപ്പിച്ചു സുനാഥമേ
 ധർമ്മപ്രദകളെക്കൊത്തു സാമന്തന്മാർ ചങ്ങനാശ്വരൻ

അക്മിഡ്യാനെതായ് നാട്ടിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ മരിക്കുമ്പോൾ
 ഇല്ലാതായ വൃദ്ധ സിംഹ വ്യാള ഭൃഗുക്കീടിയും
 ഇല്ലാത്തവൻ പതിനനും ഭൂമനൻ ദോഷശരി
 അല്ലായ്ക്കും കർമ്മഹീനനായൊക്കെ ചിത്തമാം നമൻ.
 ഏവനെന്നാൽ ധർമ്മിയർ മഹാപാപമനുഭവിക്കാൻ
 മക്ഷസാലർ യോദ്ധാക്കൾ സത്യവാന്മാ സപത്നചികൾ

വിഖ്യാതപട്ടത്താൽ കണ്ഡലാശ്വൽകീർതിയാൽ
സ്താനുസ്പർശമാല ഹാരമിവ ഹരിമണിത്തവൽ

൩൭

കേയുകനകംചൊന്നതും നന്നായനിത്തവൽ
ശരത്പൂർണ്ണപാലുള്ള വെങ്കനകഭയത്തവൽ

ഉദ്യോഗമനകകൾ വെഞ്ചാമരംവീശിത്തവൽ
പാശ്ചാത്യജ്ഞാപിശിന്ധായ് രംഭസവിച്ചിത്തവൽ

മദ്യമംചെന്ന്പാട്ടൊരു നാട്ടുംകണ്ടതീടിനാൻ
മുഖ്യസ്തംഭസീകൾ മുഖിമാട്ടനുണ്ടു തിരുവാത്താ

വീണവായിച്ചുതവിടൈക്കാട്ടുകരനിമട്ടും
താളംപിടിച്ചുരാഗിരമായസുധും ചിത്രസേനനും

അഴകായ് തീർന്നുഗന്ധർവ്വപ്പാട്ടു മിമട്ടുനാട്ടും
അങ്ങിയിടക്കണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന രാഗവന്ദാർക്കമാഹനം

൩൮

ഇത്രനടുത്തുണ്ടവിടെ വരണൻ ഗുഹ്യകരണം
ധർമ്മമാമായ യമനും ചിരോഭവകളുംശരി

എടുത്തുലോകംതന്നെ രാജ്യത്തുൾക്കളശാധികൾ
വസുക്കൾ സിദ്ധസാധ്യന്മാർ കാഞ്ചാൽമറയ്ക്കുചിത്തരം

അതിവില്ലാഭമംഗനി ചൈതന്യം ശ്രാന്തിയുൾക്കി
ജ്ഞാശാകം മോഹമോഹം ദൈവ്യം മുടികളമെന്നിവ

നിത്യയുദ്ധം യുദ്ധക്കുമാർ നിത്യഭോഗം സുഖാച്ഛിതർ
അരജാധസ്രകാഹ്യാശ്രയസംസർന്നു നന്നുരാണിതിൽ

ഇതിന്നിടയ്ക്കുത്തന്നേ! വീണക്കാൽമുനീശാലൻ
ഇത്രനക്കാത്തവൻമഹാതു കൈതുമറവചിയന്നവൻ

൩൯

ഇതൻ പരമമു.

മഹാലോസപാതാനിശ്ശേ ലോകുത്താത വിത്തമൻ

എന്നാൽമോദിയ്ക്കുവേൻശ്രാമൻ! അന്നിന്ദ്രം നിന്നൊക്കൊന്നത്താൻ

എവൻവിടാസത്യധർമ്മങ്ങൾമന്ത്രിൻ

കഷ്ടപ്പെട്ടാപത്തിലാപ്പെട്ടപോതും

എവൻറയാണനവം സമീപത്തെവം

കേട്ടാനന്ദിയ്ക്കുന്നു സത്തുക്കൾഹവർഷൻ.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

നിത്യം ശുചിത്വം ക്ഷമയാ നരരംഗ്യം
സത്യം ദാനം യുതിയെന്നല്ല പൂജാപം
ഒന്നിച്ചിതൊക്കിലുതുലപ്രഭാവൻ
തൈരങ്കുചൻ ക്രമീഭയേന്ദ്രനെന്ത്യ.

ഘരിലുണ്ടതൊരുപുമാനത്തൻ മന്ത്രിനെങ്കിലും
ഹരിഷ്യന്ദ്രൻ സത്യധർമ്മിച്ചുനന്നറിയാത്തവൻ
മുപ്പാർകരാണിതാക്കളു ഭിദ്യശ്ശാദ്യഗുണങ്ങളാൽ
ഇത്ര! നിന്ദിതും വാനാരുണ്ടാമട്ടും പുരുഷേന്ദ്രനെ
അവന്റെ നവീകൃതസേനയ്ക്കു മാധുര്യം പൈതൃവൈഭവം
രൂപം രസം രേണുതേജസ്സും കണക്കാക്കേണ്ടതാവാൻ.

കമി.

സുകൻ പറഞ്ഞു.

നാരദൻ ദേവസഭയിൽ പറഞ്ഞതൊഴികെട്ടുടൻ
ഹരിഷ്യകളർമമയ്ക്കൊണ്ടു കേൾപ്പാൻ കൊത്തുകമാനം ഹോ
ഹരിഷ്യന്ദ്രനെ നന്ദിച്ചു കൊണ്ടാടി ദേവസന്തതി
അപ്പോഴേത്തിദേവരാജ ഭരണത്തിന്നു മുറുമേ
മുനീന്ദ്രന്മാർ മഹാപ്രാജ്ഞൻ തപസ്സാൽ പരമഹരവർ
യോഗവാന്മാർ മഹാശാക്തളാഗ്നിപ്രയോണ്ടവർ
വസിഷ്ഠൻ താൻ വാഴാവാൻ കൗതമൻ താൻ പ്രഭാകരൻ
കാർത്ത്യായൻ വിപ്രപാകൻ കൗശികൻ രാജരാജൻ
മറുമുചലവിപ്രന്മാർ മുനിമാർ ശ്രദ്ധചാരികൾ
മുറയ്ക്കുന്നവരല്ലാമിച്ഛിപ്പുറന്മാർ
സത്യസിലവതാക്കേയ മാസനങ്ങളിൽ വാണമേൽ
ഇത്രാണുമാൽ സത്യന്മാരെല്ലാം മിണ്ടാതിരുന്നതേ
അന്നെല്ലാമയ് നില്ലെ ഹരിഷ്യന്ദ്രൻ വൈഭവം
അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കുവസധാരി വന്നോരാമുനീമാരുടെ
അഭിപ്രായമറിഞ്ഞിടാൻ നാരദൻ കട്ടിരിയ്ക്കുവേ
ശ്രദ്ധാശയൻ ക്രമാൽച്ചൊല്ലി വസിഷ്ഠാഭിമുനീന്ദ്രം
പ്രസംഗത്താൽ വളരുന്നി വലയ്ക്കുകിവിശവേ
കണപൊന്തിച്ചു ദേവന്ദ്രൻ മൊന്നാൻ കൊത്തുകിതിങ്ങിനെ

കേ.

കേ.

ഇതുകൾ പഠിക്കൂ.

പെണ്ണുമാലകൾ വെണോർ വെട്ടവെട്ടാശ്ശവെടികൾ
 ധർമ്മധർമ്മം തിരിഞ്ഞൊരുകൾ നീങ്ങട്ടെ നീങ്ങട്ടെ നീങ്ങട്ടെ
 എന്നൊരു വെട്ടവെട്ടാശ്ശവെടികൾ ചോദിച്ചാൽ സംശയത്തോടും
 ചോദ്യത്തിന് നാശം താപം എന്ന മുതൽക്കുത്തുത്തുവിൻ
 നന്നായൊന്നു കൈക്കൊണ്ടാത്തു തീർച്ചയാക്കി കുന്നിനടുമേ
 പ്രാണസ്പർശമാശ്ശവെടികൾ പരമാപത്തിലാക്കിപ്പോ
 കപ്പാപത്തിൽപ്പെട്ടുകിട്ടും മന്ത്രിനന്നെ നീങ്ങിപ്പോ
 സത്യം വിടാത്തൊന്നാർ നന്നായിക്കൊണ്ടു ധർമ്മക്കുതും
 ജനക്കുതും ജനക്കുതും ശ്രദ്ധസന്നതിക്കുതും
 ജനക്കുതും സ്വപ്നക്കുതും ജനക്കുതും ജനക്കുതും
 ശ്രദ്ധോൽക്കുതും ജനക്കുതും ജനക്കുതും പാട്ടിലാക്കിപ്പോ

നൂതൻ പഠിക്കൂ.

എന്നിത്രൻ പഠനവാരാശ്ശവെടികൾക്കുതും
 ഇതിനൊരുത്തരുംകൾപ്പാൽ തെങ്ങുപിന്നിമാരുടേ
 മുഖം നാക്കിടുന്നാർശ്രദ്ധം കൊതുക്കുംകുതും നവർ
 തങ്ങളിൽപ്പരീക്ഷിക്കാട്ടിപ്പോട്ടിയിൽ ചിലതാപസർ
 പതുക്കെച്ചുട്ടിട്ടിരിക്കാൻ ജാതിക്കൊണ്ടിത്രശ്രദ്ധം
 വാനോക്കുതും ചന്ദ്രനും സമസ്തകുതും പുകഴ്ന്നവർ
 ഇവന്നുത്തരമേകിടാ നാരുണ്ടുതും നവർ

കൃത്യം പഠിക്കുതും ജനക്കുതും ജനക്കുതും
 വസിപ്പാശ്ശവെടികൾക്കുതും ജനക്കുതും

മററുള്ള മുനിമാരുടെ ചിന്തിപ്പാതുള്ളിലിങ്ങിനെ
 നിർദ്ദായമായ് ചൊൽകിൽ നൊമ്മർക്കുതും സാധുതകിട്ടിട്ടും
 സഭോത്തരായ് ചൊൽകിൽ നൊമ്മർക്കുതും സാധുതകിട്ടിട്ടും
 നൊമ്മർക്കുതും ജനക്കുതും ജനക്കുതും ജനക്കുതും
 മററുപേരുള്ളിലൊത്തൊത്തുശ്രദ്ധം ചൊല്ലി മററുകൾ
 അറിഞ്ഞുതീർത്തുപ്പോ നൊമ്മർ പഠനത്തിൽക്കുതും
 നൊമ്മർക്കുതും മേലൊത്തുതും വസിപ്പാശ്ശവെടികൾ ചൊല്ലുമേ
 ചിലർമിങ്ങാക്കിപ്പോയി ചിന്തയിൽപ്പെട്ടു മററുപേർ

ഈവണ്ണമിന്ദുസഭയിൽ വെച്ചൊരുത്തരമോളുവാൻ
അങ്ങനെയൊരിക്കലുമില്ലെന്നും പ്രമാണവിചകുണ്ഠൻ
വസിപ്പുൻപറവാനായിത്തുടങ്ങി ധർമ്മിത്തമൻ

40

സ്വാമിപ്പുരണം, ഹരിശ്ചന്ദ്രപരപ്പുരണം

ഇന്ദുസഭയിൽ പ്രശ്നം പരമവൈകാരികവുമായ സമുച്ചയം

൨൦-ാം അദ്ധ്യായം

വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.

വാനനാലകളുംമുന്നികളുമെല്ലാം കേൾക്കെ മഹാശക്തി
ദൈവദൂതനോടുകൂടി വസിപ്പുൻ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു

വസിപ്പുൻ പറഞ്ഞു.

യോദ്ധിമുന്നവകിന്ദുശക്തിയോടുകൂടി ചകുണ്ഠൻ
ചരാചരജന്മപുത്തമങ്ങ റിങ്ങെന്നിരിക്കിലും

നൊഞ്ചെച്ചെപ്പുടത്താൻ നീ ചോദിച്ചുനീതു വാസവ
കാശസ്ത്രൻ നാരദൻ വ്യാഴനവർ ചിത്തോദവിത്തമൻ
നിൻചോദ്യത്തോടുകൂടി നാമാരിങ്ങുനോക്കുവാൻ
ഐകിണ്യനീളമുലിപ്പിച്ചു ചൊല്ലുവാൻ കഴിമുപേടി

ചൊല്ലുവേൻതാപസന്മാർകളെല്ലാംസമ്മതിക്കുന്നു
ജ്ഞാതൃവംശപ്രഭാവൻ ത്രിശങ്കപുട യാത്ഥജൻ

അയാലോധിശാപൻ ശ്രീകാൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പ്രതാപവാൻ
യശസ്സവിക്രമംയെയ്യും സൗന്ദര്യം ശ്രീ പ്രഭാവവും

സന്തർപാടും ഗുണമുറുമാത്താൽനിൻ ശുദ്ധനാംഗുപൻ
സത്യത്തിൽനിന്നിപ്പോഴേക്കു വിദഗ്ദ്ധ ചിച്ഛിജാത്തനും

അവൻപ്രാനന്ദകളത്തൊക്കെയും വിദഗ്ദ്ധനായൊക്കെയും
വൈദാനവയകുമാരിശാസ്ത്രനികർത്തിയും

അവനുകിടയായ് പ്രാരിദ്ധമിന്നില്ല വാസവ!
കന്നിപ്പുറമൊന്നാശ്ചരി ഭവനുകിടയാംഗുപൻ

വിജ്ഞാതാരം കൂമികളിൽജ്ഞനുംപോന്നു തൽഗുണം
സത്യസന്ധൻ വിജ്ഞാതാ ധർമ്മിത്തമനിശ്ചാരം.

41

സുന്ദർ പാഞ്ച.

നന്നനന്നന്നിരിക്കാഴിയെ യദോപ്യസുഭാഭികൾ
 പ്രപിമാനം മഹാത്മാക്കൾ പൊതുതല്പ്രതിഭങ്ങളാൽ
 തടുത്താ ബ്രഹ്മസുതനെ കോശരൂപിതയോപനൻ
 ഉപാധംഭരണാഭിവാഞ്ഛ പരത്തു ഗാമിനന്ദനൻ

വിചാരിതൻ പാഞ്ച.

ഇതൊക്കെ നന്നായനിശാമിനിയും ദേവനായക!
 മുപ്പാരിച്ചുള്ള ചരിതംചിരമെല്ലാ തപാസ്സമയം
 അന്നേകകോടിവർണ്ണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടു പാരമത്വം
 ജിതന്ദ്രിയൻ ജിതക്രോധൻ യോഗമാർദ്ദമുന്ദ്രനും
 മരിയാപിളെത്തുകൊണ്ടും മനസ്സിങ്കവിതത്തുധൻ
 സത്യമെന്നതുദർശനെയും ദുർവ്വിലാപ്യം സുരഭമേ
 അതെങ്ങിനെ മനശ്ചകൽ രാജസ്സുറുന്ന ഭൂപനിൽ
 വിചയാസക്തമതിയിൽ സ്നാതാജ്യമഭ്യപൂനിൽ
 അഭാധിക്കുന്നമുനിയിങ്ങിനിൽ വിശ്വാസമിട്ടുമേ

വസിഷ്ഠൻ പാഞ്ച.

ഏറുന്നതാണമേബ്രഹ്മൻ! ചോൻചൊല്ലിയൊരിമൊഴി
 മത്തുരമന്തുവാരിമുറ്റം സത്യമെന്നതു ദർശനം
 വര്യൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രനിലോ സ്ഥിരമെന്നും ധരിയ്ക്കുനി

വിചാരിതൻ പാഞ്ച.

നന്നായ് വിചാരിച്ചോരേണം തപസ്സാൽ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയാൽ
 ഗുഹസ്വരൂപതാത്മാവാഹിൻപ്രജ്ഞാകൃഷ്ടിയായ് വരാ
 അഭിമാനംകലത്തടുചൊല്ലുന്ത ബ്രഹ്മനന്ദന!
 ഇതുദേവേന്ദ്രൻറസഭ കോസഭാസ്ഥാൻറയല്ലെടോ
 ഇപ്പോഴനാശിശ്ശിമിടൊല്ലാ വേഗബ്രഹ്മണ! ചോനിനി
 പ്രാകൃതൻമൃഗനജിതന്ദ്രിയധീരായമന്നനേ
 ചമതസംഭാഗ്യനെവാഴ്ത്തിച്ചൊല്ലും നിന്റൊഴിപാഴിമാം
 വിശ്വജ്ഞാൻവേദാജ്ഞാൻ മാർഗ്ഗമെങ്കിലുമേ
 അമൃതംമെച്ചമാകുന്നു മയംവിട്ടൊരുഭൂപനേ

സത്യമെങ്ങുമറിശ്ശേറ്റുനടന്നിന്റെഴിച്ചഴിവാം

ഇതേ മുനിശ്ശാരികൾക്കുമെന്തെന്നാകുമെന്നതിനാൽ

വസിക്കുൻ പറഞ്ഞു.

തീയ്യപ്പം ചന്ദനാശ്ശീതം ഹരിമാനവമെങ്ങുമേ

വിട്ടെണ്ണാമന്തതെച്ചൊല്ലാ ഹരിശ്ശേറ്റുനടന്നിടും
ശൈലിപ്പാദാഴിവിടണക്കും ഭൂമിയിൽപ്പൂർവ്വഭാവം

൨൭

ഭൂമിപ്പൊട്ടിപ്പിളന്നേക്കും നൂറുമായിരമായ്തും
ഹരിശ്ശേറ്റുപൻസത്യം വിട്ടൊഴിയുന്നില്ലാരിയ്യും

അന്നിപ്പറഞ്ഞതൊഴിയിൽ ഗുണഭോഷണമെന്നൊഴായ്
ചെയ്ത പിൻമുനികളെല്ലാമുന്മുഖം കാണാത്തതാണവതം

ഇന്നുസ്മിതപ്രശംസിക്കുന്നതൊരാളെൻറവക്കിന്നേ
കൂടെക്കൂടാധനനാമം വിട്ടുതൻനിമാതുനമന്നിയ

മാത്സര്യമസഹിപ്പുതപം ഭോഷംസുതസാഹസം
ഇതുന്നാലുംനിത്യമായി നിൽക്കുവാനുതാപസ!

കിട്ടുന്നിനക്കിയധികപ്രസംഗമൊണ്ടുയോഗ്യത
മിണ്ടാതിരിയ്ക്കുവാമയ്! യിന്നിശ്രേയസ്സുപോലെനി

൩൦

വിചാരികൾ പറഞ്ഞു.

അമ്മക്കളിൽത്തൃപ്പയ്യേറാമൊത്തപൻ പ്രാമത്തനാകിവും
ശൈലവത്തംവെണ്ണ വിട്ടെണ്ണുന്നതൊഴ് ഗ്രഹിയ്യമേ

കാണുന്നിൽക്കമലാകുതപം സുദന്തംകളുപിയിൽ
വിചക്ഷണതപനതകൽ ലാഞ്ചികതാമധഞ്ചിയിൽ

ധനമുണ്ണൻധനംനേടിപ്പൊല്ലിളളിപ്പുട്ടത്തുമേ
വേശ്യമടുചന്ദിമടുചാഴ്ച്ച മസ്തുതുന്നനൻ

ഗുണഭോഷണാക്കിടാതെ വല്ലതുംതെല്ലുകിട്ടിയൽ
മററുള്ളതുമിളളിക്കുളളം തന്നിട്ടൊട്ടധികംധനം

തന്നാൽധനാധീശനെന്നും മേഖലയെന്നുപുകഴ്ത്തിട്ടും
ചെയ്യുംചെയ്യുതതാത്താനും ചൊല്ലുംചൊല്ലുതതാത്തതും

൩൩

തീണ്ടാതിന്നതതാത്താനും ധനമോലുപനാദപിള്ളൻ
അപ്പംസംപാദനവും കേഴ്യവുംകിട്ടിട്ടെന്നും

പടിയുൽപ്പൊയ്വിട്ടുകാട്ടും ജിഹ്വാചാപവനം ബുധൻ

ഖോകമാ തൃതനീന്ദിച്ചു വിധാനം മനഃമാദ്ധവൻ
ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെങ്കിലും ധനം നൽകുന്നതെന്തെന്നു

വിചിത്രം! നീപരമാർത്ഥ വാക്യമോ മനഃമാദ്ധവൻ
ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെങ്കിലും ധനം നൽകുന്നതെന്തെന്നു

നീരാമരൻ നിരപ്പാടൻ തപഃമയം ജീതെന്തിൻ
യോഗിന്ദ്രം ചോദ്യമെന്തെങ്കിലും സ്തുതി നിന്ദാൻകഴിഞ്ഞു

൨൪

കൊക്കടക്കുമ്പ്പും സുന്ദരം നിന്നാരിരുന്നതെന്തെന്നു

പുനർനന്ദനതെന്തെന്നു മരിച്ചു നോൻ സദാശ്രമി

ചിരഗ്രാമം വെച്ചതിന്നു സുഖമാണെന്നു മനസ്സിൽ

മൃതാനന്ദൻ കർക്കശപ്പൻ സത്യമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

കൃഷ്ണാനന്ദൻ മരുതൻ തെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ദിവ്യഗാഥാമൃതൻ നിത്യം തെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

൨൫

മനസ്സിൽ കരുതിയെന്നു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

൨൬

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

ഛിദ്രമല്ലാമെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പോ

മരുത്തിൽപ്രാകൃതനെ സ്മരിപ്പാൻമുതിന്നിതോ
 മഹാവിദ്യ! നീ നന്നവനെ സ്മരിച്ചിടരുതിന്നിമേൽ
 താഴെപ്പാഴ്കാണാനേ കോപമുണ്ടായിട്ടുണ്ടമേ.

വൃദ്ധപുരനം മരിക്കേണ്ടപോയവനും
 വസിഷ്ഠിയിലായിരുന്നവനും ഇരുപരമെല്ലാം സമാപ്തം.

൨൧-ാം അദ്ധ്യായം.

സുകൻ പാഞ്ഞു.

ഇരുവണ്ണക്കുരുകൻചൊല്ലി ചൊരിപ്പിച്ചുതാമരനി
 പശ്ചാത്തമമൊക്കുന്നമൊഴിമുക്തിയുമുട്ടിച്ചൊല്ലി നൻ

വസിഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു.

തെന്നിസ്സാത്തൊപ്പാവെ ദേവൻസഭയിൽ ചാർവാൻ
 മുന്നിയായിട്ടെന്നൊടേതേ തൃക്കുഞ്ചൊല്ലുനക്കെ. മക!
 അറിവൻനിൻ തപോവീര്യം വർത്തജ്ഞം മഹത്വവും
 ത്താൻകുമിളാലെങ്ങൊക്കെത്തു ഭൂപ്രാക്കാരുകയില്ലനി
 കണ്ടുകയ്യിയരുതാവാണിൻ സമാധാനികമുലിയി
 സാധുർമതിതമീവാക്യം പൊറുത്തിട്ടുനതല്ല ത്താൻ
 യഥേഷ്ടംചൊൽകയാമേയ്! നിന്നോടൊല്ലാതിട്ടുനത്താൻ
 ദേവൻസഭമെല്ലാം പുണ്യബ്രഹ്മൻമാർകളും
 വൃഗംകേൾപ്പിൽശക്തനോടൊത്തൊൻസത്യപ്രതിമത്തേയ്.
 ഭൂതംവ്യംഭവിയായ്തുമറിവോൻതാൻ തപോബലമാൽ
 ഇന്നിത്തൊടൊക്കെല്ല കഥാതൊരുജീവനും
 എന്നുനീനാഭൂവനെന്നിൽ പ്രസാദിയ്ക്കുമഥശപരൻ
 ജാഗ്രാൽസ്വപ്നസുഷുപ്തി സർവ്വവസ്ഥയിലുംകുഞ്ചനും
 ഭൂമിവാത്സ്യമിഹയിട്ടും മരിക്കേണ്ടുപ്രതാപവാൻ
 അന്യതംചൊല്ലുകില്ലെന്നും വിടില്ലാധർമ്മകുടും
 ബ്രഹ്മമുൻനാസ്തികൻമുൻതൻ സാധുപാശാവെടിഞ്ഞുവൻ
 പാപപാദംചൊല്ലുന്നാൻ പിശുനൻവദനേകൻ
 സർവ്വവിനാശകരഭൂതമേകരംകടിയൻശാൻ
 തസത്യവാദിയെപ്പാഴും മതിയൻപാവഞ്ചകൻ

മുതൽഗണികാസകൻ നിർമ്മാൻദൃഷ്ടചർമ്മം
 ഏതേതഗതിയെത്തുന്നി തിന്മയ്ക്കുതീയായുപം
 യശസ്സുറംഫരിച്ചത്ര റുപൻ കോപ്പൊന്നരയ്ക്കുകിൽ
 ഉച്ചയ്യവന്നതിമിയ ച്യോനകാതെതിരക്കും മും
 ശകാരിച്ചുപറത്താക്കും ഗുപ്തസ്ഥൻദൃഷ്ടനേവനോ

അവന്നെന്നോവാചാപാപ മാപ്പാപത്തിനെന്തെല്ലാവൻ
 യശസ്സുറംഫരിച്ചത്ര റുപൻ കോപ്പൊന്നരയ്ക്കുകിൽ
 പ്രാതസ്താനവിചിന്നനും ത്രിസസ്താപ ചൂകനുമേ
 ഗായത്രിചൊല്ലാത്തവനും പാദാരംഭനുമേ
 നീംഗിതസ്തധർമ്മസദാനംഗിതനുമേ
 സാധുനിഷകനെന്നനും ദംഭാചരിച്ചുദൃഷ്ടനും

മര

കൃതമുന്നംപാപമെന്തെല്ലാമററുകയ്ക്കുപൻ
 യശസ്സുറംഫരിച്ചത്ര റുപൻ കോപ്പൊന്നരയ്ക്കുകിൽ
 ഉച്ചാനക്കാദൃഷ്ടനും മരൊപ്പനാമനും
 ദാമിതുവന്നുചെൽക്കു ചെമ്മുനൽകാത്തവനുമേ
 സാധുചിന്താകൃത്യസ്താന സാദാത്യാസംഗമെന്നിയേ
 ഗണികാസകനുംപിന്നെ ശുദ്ധസ്തുതിവിഹീനനും

ചെമ്മുനൽകാത്തവനും മണ്ണാൽത്തൂങ്ങുന്നവനുമേ
 അച്ചനമ്മകുളപ്പു ജിജ്ഞാസനനും ഗുരുപാപനും
 ചെമ്മുനൽകാത്തവനും ദൈവാസചാവിഹീനനും
 ഇവക്കുണ്ടോമഹാപാപ മേല്പോപ്പാപ പുണ്ഡ്രം

മര

യശസ്വിതാം വരിച്ചത്ര റുപൻ കോപ്പൊന്നരയ്ക്കുകിൽ
 പ്രതിശ്ഠാമണധിക്കാരം ചെമ്മുനൽകാത്തവനുമേ
 അവരിൽദോഷമുണ്ടെന്നും ഭൂകുലംചെൽവേനമെല്ലാപ്പോഴും
 ഏതുമുണ്ടോപാപമുപ്പാപമററുകയ്ക്കുന്നതുമുണ്ടാൻ

യശസ്സുറംഫരിച്ചത്ര റുപൻ കോപ്പൊന്നരയ്ക്കുകിൽ
 സ്വാദമുന്നംസാദകേന്ദ്രം സ്വാദമാംസഫലായുധം

ബന്ധുചിത്രാശ്രിതനാക്കു പക്ഷിമൃഗകാതകനുമേ
 അവർകാണുകത്തന്നെനിത്യം ജീവിപ്പാൻദൃഷ്ടനേവനോ
 രണ്ടുക്കളവിശ്വസിച്ചാൻ മിത്രപ്രാപി കസംഗനൻ
 പരകേന്ദ്രംഫരിച്ചത്ര റുപൻ കോപ്പൊന്നരയ്ക്കുകിൽ

മര

൨൨-ാം അദ്ധ്യായം.

സൂരൻ പറഞ്ഞു.

മഹാത്മാവായ വസിഷ്ഠന്റെ നന്മമുട്ടുപ്രതിമയായ
കേട്ടാലതുപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വേറെ സിലമഹർഷികൾ
പ്രത്യേകം സംഭരണമുണ്ടു ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാൽ

സൂരൻ പറഞ്ഞു.

വിശ്വാമിത്ര വസിഷ്ഠന്റെ പ്രസംഗത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ച്
വസിഷ്ഠനോടനുസൃതമായി സ്വയം വർദ്ധിച്ചുവന്നു
കൂടാതെ ശാപിപുത്രനായി കൂടാതെ വാൽകരൻ
വേദാന്തമാകുന്നശാപം കഴിച്ചുനീട്ടുകാരാമ
അകാശം പ്രാപ്തനായതോടുകൂടി പിന്നെ
മരശ്ചന്ദ്രനാകാൻ സത്യമുപേക്ഷിച്ചില്ലാതില്ല
ഇതു അർത്ഥമാകയാൽ ശാപിപുത്രനായിട്ടും
വസിഷ്ഠനായത് പണ്ടുതൽ മത്സരിക്കുന്നു കൊശികൻ
അതേവസിഷ്ഠനായിരിവനാകുപിപ്പു പരംപ്രതി

സൂരൻ പറഞ്ഞു.

ഏതെന്നു ചൊല്ലിട്ടുമാറ്റം വേണ്ടു വിറയാതെ പൻ
വസിഷ്ഠനോടടുത്തു വിശ്വാമിത്രനായെന്നാൽ

സൂരൻ പറഞ്ഞു.

അറിയാതെ മരശ്ചന്ദ്രനായി മീറ്റുന്നുകൊശിക!
ഇപ്പോഴുള്ള ശാപം ചെല്ലിപ്പോ പ്രാപ്തനായാൻ
എന്തിനാകുപിപ്പിട്ടുണ്ടു പ്രാപ്തനായാൻ വാസ്തവം
അതാത്മീയമാകാൻമൊത്തു പരമമായ വാക്കേയ്ക്കു
നിന്ദിച്ചു തുറുവിപ്പോ! നിന്ദിച്ചാൽമുൻതന്നെ
അഭിജ്ഞാനീശ്വരവീണോടൊപ്പമുണ്ടായിട്ടു കൈപ്പാഴ്
ഇവൻ പ്രാപ്തനായില്ലാ നീ എന്നു പ്രാപ്തനായാൽ
പരമം ചൊല്ലിയില്ലാ നീ സത്യാത്മമാകാൻ
പെട്ടെന്നുതന്നെല്ലാ കൃഷ്ണൻ ചൊല്ലുവസിഷ്ഠനിൽ
സാമന്തരോപദേശകാരും പിന്നെ മരിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം
മുഷിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം അന്ത്യായം ചൊല്ലിമാറാം!

വിശദീകരണ പത്ത്

നി പക്ഷപാതമായ് ചൊല്ലിക്കാൻ കർമ്മമുള്ളതെങ്ങിനെ
 കർമ്മമുള്ളതാവിനാർ ചൊല്ലിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ
 വസിപ്പൻ ചൊന്നതെപ്രകാരമുള്ളതാവിനാർ
 ഉപനിവർത്തിച്ചാൽതന്നെ തന്നെയാൽതന്നെ

കടന്നുപോകുന്നതിനാൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 പ്രാപ്തമാകുന്നതിനാൽ പ്രാപ്തമാകുന്നതിനാൽ
 കടന്നുപോകുന്നതിനാൽ പ്രാപ്തമാകുന്നതിനാൽ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ

അതല്ല മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ

അതല്ല മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ

അതല്ല മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ

അതല്ല മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ

അതല്ല മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ

അതല്ല മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽതന്നെ കടന്നുപോകാൻ

വിശ്വവതന ക്ഷത്രിയനിൽ ക്ഷമിച്ചേൻ കന്ധിവാണേന്തൻ
 ഏതെങ്കിലും ശുചിത്വം നീ ഭാഗ്യത്തോടൊന്നിച്ച്
 സ്വതന്ത്രസ്ഥാവേ ഭാസിപ്പാൻ ശക്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടാമ
 ഏറ്റവും ദൈവം ചെയ്യുന്നത് ജിതാത്മാവാൻ ക്ഷമിച്ചേന്തൻ
 ക്ഷമയൊക്കെ പുതയ്ക്കുന്ന മാനിഷ്ഠം മോക്ഷമൊക്കെയും
 മാഹാത്മ്യം കിട്ടുവാൻ മൂലം ക്ഷമശ്രേയസ്സിനാസ്സതഃ
 ഇപ്പോഴേക്കുതന്നെ പോരായ്മ പുലരും തോന്നിവാസിയേ
 നിങ്ങളൊക്കെ കണ്ടുനില്ക്കെ ശാസിപ്പാൻ ശക്തനാണെന്നാൻ
 സർവ്വകർമ്മവിദ്യയും ചെയ്യാത്താൻ ശരീരിതക്രിയ

നൂതൻ പറഞ്ഞു.

വസിഷ്ഠനേനം ചൊന്നപ്പോൾ വിശ്വാതിതൻ ചൊടിച്ചവൻ
 കൈകൈകൊണ്ടു തെരിച്ചിട്ടു പല്ലിറുത്തിക്കിട്ടുവാൻ
 വെട്ടെന്ന് ദണ്ഡുയത്തിക്കൊണ്ടുപോയിക്കാൻ തുടങ്ങിയേ
 തടുത്തുചൊല്ലിനാനെടു ചുടിമാനാം ബ്രഹ്മസ്തതി

ബ്രഹ്മസ്മിതപാഞ്ഞു.

മാ. മാതൃത്വം കൈവന്നിട്ടു കണ്ടപ്പോഴൊന്നു നൂതനാ
 ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ജന്മിക്കൊത്തു ചാഴിച്ചുള്ളിലും ചാൻ
 വെൽവാണെന്നു ഗാഥയ്ക്കു മുന്നിശ്ചയിച്ചു വസിഷ്ഠനേ
 ഇന്നിട്ടുവെപ്പി സഭയിലൊക്കെല്ലാ നീന്തേൻ സാഹസം

വിശ്വാതിതൻ പറഞ്ഞു.

കൊള്ളാം ജിതേന്ദ്രിയനും നീ കണ്ടൊക്കെ ബ്രഹ്മസ്തതേ
 കാതിനോടൊന്നായി ചാഴിച്ചുനോട്ടമൊത്ത ഭർമ്മു ചിവിപ്രനിൽ
 അറിവേൻതാൻ ജ്യോത്സുപതി സംഗിയം നീന്തേൻ ശീലവും
 അഹവ്യാസംഗ കാലപ്പഴമേറോരീ വല്ലഭന്റെയും
 ജിതേന്ദ്രിയനാകാൻ താമിപ്പിക്കുകയാണെന്നും
 ഗൗരീകണ്ഠനാണു ചുട്ടോരീ ദ്രവിണാധിപന്തന്റെയും
 താമിപ്പി കരണാന്റെ പുത്രീമാരേബ്രഹ്മത്തിനാൽ
 കൈവെട്ടുവായുവിന്തെയും ഗുരുഭാഷിമർശനാൽ
 കളരി ചന്ദ്രനാക്കിയൊരുക്കരിയു മിണ്ടത്താൻ
 ജിതേന്ദ്രിയനും വാനോട് ഉഷ്ണകർമ്മം ബ്രഹ്മസ്തതേ

ചെങ്കുണ്ടിയിൽ ൨.൦൦൦൦൦൦.

ഈയിടെയുണ്ടായ പാലക്കാട് അഗ്നിപ്രളയം നീക്കം ചെയ്തതിനുശേഷം
കുതിരപ്പാലം കെട്ടിയിട്ടുള്ള സ്ഥലം സുരക്ഷിതമാണ്.

വിശ്വമതികൾ പരസ്യം.

ഫർവ്വരമാസം പൊരിൽ തൊട്ടിപ്പൊട്ടം ചേരും! നീ
കാണുന്നത് ഗുണമെന്തീ വിശ്വസിക്കരുതേ പറയരുതേ

കുഞ്ഞിന് സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലറാ മിയെ നടെ അഡോബയോ
 ഡ്യൂട്ടിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. മേനോനോടെ മുനിമാക്കര
 മുന്നോട്ടുവന്നു. അന്നോടൊന്നിച്ച് സ്റ്റേറ്റ് വസിയുനെ

သပတတ်အသစ်အတွက်

എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ, അങ്ങനെയൊരു ക്രാശമാണുണ്ടാകുമെന്നും അങ്ങനെയൊരു ക്രാശമാണുണ്ടാകുമെന്നും, വസ്തിപ്പുറം

புதுவாக்கறத்தாரைத்துவிரியோ
 துடிவன்முத்து பொயிழிதும் புகாரம்
 யுதளையல் வசியு மாமிசுமமா-
 ரிதிகிசுளதுதீர் ஸுரயிசுமமம்

ഇതരപക്ഷത്തെ അസ്സമേദമുണ്ടാ-
 ന്നതുകൊണ്ടാണിതു ദേശഭ്രാന്തകൾക്കു
 കവിതയാപരരും സുരശാലനും
 യമനും നാരദനും പ്രയാസമായി.

സ്പർശപ്രദാനം യഥാപ്രകാരം

வாழி அருங்கோயிலுக்கு உதவியளித்தவர்களுக்கு

732504-10.

৯৩২-৩০ অফিস, ঢাকা.

ജന്മി-കൾ പാക്കായ്.

ആന്തോപസംഗ്രഹത്തിലെ അവിഷ്കാരങ്ങൾ

ഇമ്മ്യൂൺ മെന്റിഷ്യൂട്ട് ക്ലാസ്സിപ്പ്കൻ തുടങ്ങിയ
വ്യാജപെയ്തു മുന്നികളും ദേവനാഥം സാസ്തരും

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പുനഃതമ്മിൽ കൃഷ്ണപരവർഹിസഞ്ജാതങ്ങൾ
 അഭാഷകാഭംഗോന്മുഖം പാത്ത്വനാഭനേ നേരമേ
 നേത്രങ്ങൾ ശൈലപങ്ങൾ വീശ്വനീവയിൽ നിന്നടൻ
 പൊകയും ചെറിയും തീയ്യൊരും കാറയന്തര
 ഞ്ഞൊരറ്റ തിരിയി സിന്ധുതരിമഞ്ചി സൂര്യൻറശോഭയും
 കൊഴിഞ്ഞുവീണു നക്ഷത്രം കുമ്പുഴിപട്ടണങ്ങളും
 കലങ്ങിയേഴുകയും വിഖടങ്ങി തുരുത്തുതൻ
 ഇന്ദ്രാഭിലോകചാലന്മാർ നാരദാഭിമുനീന്ദ്രം
 മുറ്റത്തും സുഖധാരാമണി മറ്റും വാനവരോടിനാർ
 മറ്റുള്ള മുനിമാർ പെടിച്ചുരച്ചതു പരസ്പരം

ഭക്തികൾ പറഞ്ഞു.

മുപ്പാർമുടിഞ്ഞു പോവാ നായ്ക്കുവരംകൂട്ടം നിവർ
 ശ്രവണാർക്കും തുടങ്ങുന്ന ചെമ്മുഖം ചെമ്മുഖത്തെക്കൂട്ടവൻ
 മുത്തുവരാമുസഭയിൽ നിന്നായ് നിന്നിതവരം
 പ്രസംഗത്താൽദ്രോണൻ പ്രയോം ക്രോധവനമേ
 ഉണ്ടാക്കിനാൻ മുനീന്ദ്രൻ കടത്തുരണി മേമുടൻ
 തീയ്യനാപോലെ വർദ്ധിച്ചു പനരില്ലിവിടെ പല്ലുവൻ
 പെടിച്ചുഴന്നതൊമ്മൾക്കു ഗോമംപായുകയാം ഗുണം

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പുറന്നുതിപ്പാഞ്ഞതു ചിമർ ചിമർ പ്രയം പരുങ്ങിനാൻ
 ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു മറ്റുള്ളോർ കണ്ണടച്ചതു മറ്റുപേർ
 കൈകൾത്തൊങ്ങു മത്സ്യച്ചുമായിട്ടുണ്ടായി വോഷവും
 ഇല്ലകാരം ദേവദോഷമുഴന്നപ്പോൾ മുനീന്ദ്രരേ!
 പരിശുദ്ധശരച്ചുരുപ്പുണ്ണാൻ പേർ ചുഷ്ണവൻ
 വരെയും നാരദൻചെന്നു വസിയുണ്ടൊടിക്കാതിന്നാൻ

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ശ്രദ്ധമേ! മൃദുസദാവാൻ നി സ്വദാധൽ കുമ്മയുള്ളവൻ
 എന്തിന്നു വാശിക്കാളെന്നു മുനിയായ്ക്കുവരമിതവൻ
 വാശിക്കാൻ ക്രോധനരീ ശൈശികൻമുനി മാമുനേ!
 കഷ്ടിച്ചുപറ്റിറങ്ങുന്നതെല്ലാം പരമമനുഷ്ഠം

മോക്കമാക്കുന്നതിനായി നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണു
സ്വസ്തിയാക മുനിത്രയം വാനോക്കിങ്ങല്ലിൽ തീർക്കുക.

സൂരൻ പറഞ്ഞു.

നാരദൻചൊന്ന നൽവാക്കാൽ ഞാലധർമ്മനികണക്കിന്നേ
ഏറ്റുമാനൂർപാലനിയമശ്ലോകി വാരികൊണ്ടുകെട്ടത്തുവൻ
ബ്രഹ്മവിദ്യയെ പിൻവാങ്ങിപ്പോന്നിതന്നു നീക്കംസന
നയവാക്കാൽ കൃഷ്ണനായ വിശ്വാമിത്രനെയും മുനി
ശ്രീനാരദൻ ശാന്തനാശി സ്വസ്ഥരാമനേവരും
ഇന്ദ്രൻ ദക്ഷപാലനെയും ശ്രീരാമോദ്യമിമാനെയും
വസിഷ്ഠബ്രഹ്മരണനെയും ഗുരുവാരം വൃഷ്ണനെയും
വിശ്വാമിത്രനെയും തൻ മാനിച്ചിട്ടു യഥാക്രമം
സ്വഗൃഹത്തെയ്യുച്ചിട്ടു നിജാന്തഃ പുരമറിനാൻ
ദേവർഷിമാർവന്ദ പരമപാദശരണം തപോനിധി
വസിഷ്ഠൻ സ്വാശ്രമപുഷ്പാർ മററർഷിമാനപ്പുഷ്പിതൻ
ഉള്ളിൽക്കോപം മുഖിച്ചുള്ളൊൻ വിശ്വാമിത്രൻ ശാസിപ്പാൻ
മുനിമാർകൾ പുഷ്പാർത്തന്നാൻ സ്വഗൃഹത്തെയ്യു പോയിനാൻ
ക്രോധവും വാശിയും തീന്നിമുനിമാർ ശാന്തനായമേൽ
നിരഭോഗം നിമുനിജ പ്രകൃതിയെ തരിലോകവും
ഋഷിസംഗമിതന്നിട്ടു മാശ്രമത്തിലണഞ്ഞവൻ
മനസ്സുകൊണ്ടു ചിന്തിച്ചു വിശ്വാമിത്രൻ തപോനിധി
ദേവന്ദ്രൻറെ സമുപജ്ഞയിൽ പ്രസംഗമുദിച്ചായതിൽ
വസിഷ്ഠമാമുനി വാരികളാണു പുഷ്പാർയോഗ്യ
പെട്ടെന്നു കോപംവെളിച്ചു മുനിമീഴ്ക്കേറിയന്നുത്തേൽ
കഷ്ടമാം ശപഥംചെയ്തു വസിഷ്ഠൻ ഞാനെന്തുതരുമൻ
ഇങ്ങനാനും ശപഥംചെയ്തു സുരർഷിമാർ കേൾക്കവേ
ഇന്നിടമൽ ഞാനെന്തു കാക്കും ചെയ്തിടങ്ങളു തരസ്സരം
അന്തർധീവ്യപ്തിയും ഞാൻ വന്ദിക്കുകൊല്ലിടയ്ക്കിടമേ
സത്യസന്ധനിനെയ്യുതൽക്കേയും വാസ്യഭാവവും
പ്രതിജ്ഞകേറിയവനായ് വെച്ചിട്ടിടം വസിഷ്ഠനും
സ്വപ്രഭുനാകൊണ്ടെന്നാമൊന്നും രണ്ടുമാഴിച്ചുതാൻ
മുന്നംനാമുപായത്താൽ ദയദ്രവ്യവെടിഞ്ഞുതൻ

മിശ്രമുഖം നർത്താർദ്ധമോർദ്ധനാകംപ്രകാശം
 പ്രതിമത്തെനിബ്രഹ്മണ്യം കെട്ടുനവ സിന്ധുതം
 പരമേശ്വരീയാജാജൻ സത്യസമഖമാപടി
 പ്രയതിസ്സന്നാതവിധം കാര്യംസാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 എന്നറച്ചാമുനിവാൻ ശിഷ്യരാജാജനേന്ദ്രരേ
 ഉന്നിമന്നന്നിപ്പുത്തിനയോപ്യർക്കു മരിച്ചുവാൻ
 അപ്പോളോപ്പോപ്പുചിയിൽ അണാട്ടുനിതതാതിടം
 ഏററംവെണംപൊക്കം മുൽപ്പുതംഭേസുചകം
 പൊടിവെട്ടിച്ചുണ്ടാത്തിൽ നർത്താജനായവ
 കാണാൻപോവാമമെങ്ങും തെളിയാതായിദിക്കുകൾ

൩

അകാരണം ചെയ്യുവുകൾ ചെട്ടിറിന്റെ ധരിത്രയിൽ
 ചിത്തം! കൊള്ളിപ്പിൻചാടി വാനിൽനിന്നിട്ടുയോജ്യയിൽ
 പര്യുക്താക്കുകഴിവും കൂട്ടമായ് വീടുതോറും
 പ്രയോജ്ഞിച്ചുപുരിയിലൊരിട്ടു കുറുക്കണം
 മോമിയ്ക്കുകനിടവാത്രാഗ്നി കത്തിയപ്പോൾപ്രദക്ഷിണം
 കണ്ണിൽക്കണ്ണിയിലെപ്പിച്ചു ഗർഭവാജികൾപയ്യും
 തിന്നാതായിലക്ഷമോടും ഭിന്നസ്വരമുത്തരവ
 ഹരിവന്ദനനിടക്കണ്ണ മിടുകയ്ക്കിടയ്ക്കിട
 വിരന്നിളകിയെന്നല്ല മുറുമൊത്തിതരംഗളം
 അല്ലമോൽപ്പത്തങ്ങൾകണ്ടാമനവൻ വൃഥിതേളിയൻ

൨൦

സത്യകീർത്യാഗ്രമന്ദ്രാജാജനേന്ദ്ര രോഷംമേരിച്ചുവാൻ
 മറുച്ചമതിവാൻ പ്രേമസ്തംഭനമെന്തൊരുതവൻ
 അപ്പോൾചെന്നിട്ടുയോജിതൻ വസിസ്തൻ ബ്രഹ്മനന്ദനൻ
 ഈബ്രൂമിപാലം നശാജാൻ ശിഷ്യരാജാജനേന്ദ്രാധി
 ബദ്ധപ്രണാമമെഴുതിച്ചിപ്പന്ന വിചിതംവിധം
 മുൻമിത്തങ്ങളുടമതി ദ്രോമം അടുത്തത്തിനാൻ
 ഉള്ളിൽശ്ലീവനെയെന്തായി നൃപനോടുത്തരംഗുര

വസിസ്തൻ പറഞ്ഞു.

വിശദമുത്തമയംശന്ന കഴിപ്പിച്ചിടേ ചമനം
 പുരിയ്ക്കുവതേ! ഭീഷകാടിക്കാണുശിവാധാരം

൨൧

അവകരിയ്ക്കുവിപ്രകർമ്മയ്ക്കു വസ്യധനാർപ്പണം
ഉദ്ദിഷ്ടജ്ഞാനാനന്ദം നൃപ്തംബുഭംഭിജ്ഞാപ്യം
ഏവംവൈശ്വൽമഹാശാഭ! നമരജനിനരോന്തിയാം.

സ്മരൻ പറഞ്ഞു.

ഏകനാതിസപാശ്രമജ്ഞയ്ക്കു ധീമാൻപ്രേംഗീ മുനിപ്രേരൻ

ഭക്തികരൻ പറഞ്ഞു.

സ്വപ്നത്തിൽപ്പെട്ടജ്ഞാശാസ്ത്രം രാജാവാടുമഹാമുനി
ചൊല്ലാതെപോയതെന്നാണീ സ്തോത്രത്തിൽസ്മരൻ!

സ്മരൻ പറഞ്ഞു.

അച്ഛനമ്മഗുരുക്കന്മാരുപദേശിയ്ക്കിലും നന്ദൻ
കൃഷ്ണപത്തുകളിൽസ്തോത്രമുപേക്ഷിയ്ക്കുന്നതമ്മവാൻ
അമ്മയെൻശുഭനീമന്ത്രനാലുദരിച്ചിടിയ്ക്കിലും
സ്വത്വംകൃഷ്ണപത്മപ്രഭാതപ്രകൃതിയാൽവടവ

സ്വഭാവകൃഷ്ണധീസത്യസന്ധനാം കൃഷ്ണാടിഹ
ചൊല്ലുകേതില്ലാത്ത നന്നു മഹാനാശമുനിപ്രേംഗീനാൻ
ധർമ്മമാധംഗരിശ്വരൻ ഗുരുവാരക്കരമെങ്കിലിൽ
വിപ്രനാൽമഹേശനും കഴിപ്പിച്ചുഭക്തചരണം
വിധിയിൽമുക്കിച്ചു ദിവകാദിയാമുദരിപ്രലയം
അവകരിച്ചുനന്നു കൈമുതലുപേക്ഷണം
മുഹൂർത്തമുട്ടിനാൻ നൃപ്തംബുഭംഭം ബ്രഹ്മണേന്ദ്രം
കമ്പിട്ടവാഴ്ത്തി സ്മാതൃജാലകൊണ്ടു മൗലീഭരീശന
സ്വഭാവമാനപുഷ്പം സമഹാസനം വാണിടിനാശസുഖം

സ്തോത്രപുരം ൧൦ മരിക്കൽ മരണപരമം

അമാത്യയിക ഭക്തിമിത്തമെന്നു ജനപതിമുനമുഖ്യം
സമാപ്തം.

൨൪-ാം അദ്ധ്യായം.

സ്മരൻ പറഞ്ഞു.

അതിന്നിടയ്ക്കു ചെന്ന ചാസമാൻ കമ്പിട്ട സഭമാൽ
പാശത്തിൽ വിശ്വപാമിത്രപിടയ്ക്കിട്ടിരിക്കുന്നതന്തിനാൻ

അതുകേട്ടു നേരിട്ട മറ്റു ബന്ധുക്കളായവൻ
കണ്ടുകയ്യിട്ട നേരിട്ടവനെ മുനിയുദ്ധന
ശിഷ്യൻ പിന്തുടരുന്നൊരു ജന്മമണ്ഡലധാരിയെ
അക്ഷരാല പിടിച്ചെന്ന ചിത്രകൃഷ്ണ ഭിന്നാശ്രമന
തെക്കുവാൽ സുതുസമനെ ബുദ്ധാഭിരമരീരം ന
അടുത്തു ചെന്നവനുടെ പാദാർച്ച്യങ്ങൾ തൊടുമ്പടി
പൊന്നുതളങ്ങാത്ത കൈകളും നീട്ടിക്കൊണ്ടു നൃപാത്മജൻ
വണക്കത്തോടു സാക്ഷാത്കമ്പനാമം ചെയ്തു ബുദ്ധിമാൻ
കയ്യിട്ടെന്നെ തെഴുന്നേല്പിച്ചാശീർവാടങ്ങൾ ചെയ്തുവൻ
സത്യകീർത്തിയെടുത്തിട്ട പരമാസനമേറിനാൻ
ശിഷ്യനൊത്തു സഭാം വാണഗാഥി പുത്രമഹേഷിയെ
ശ്രീമാൻ കൈകൂപ്പിനിന്നിട്ട പൂജചെയ്തിതു ധാർമ്മികൻ
ഇതഗ്ദ്ധ്യമിങ്ങിതാപാത്ര കിതിങ്ങാചമനിയകം
കുറു പക്കലിതാശ്വാമൻ ശിഷ്യനെന്നൊരേജ്ഞി
അമരണായുധനാറ്റു കൈക്കൊട്ടിട്ട യോഗിധി
മോടിച്ച് കൊടകൻ കാരാല വിശാലമിത്രൻ മുനീരോൻ

പി.കെ.മിത്രൻ പറഞ്ഞു.

കശലം മറ്റു ബന്ധുക്കളായവന്റെ യശോനിധ
സുഗുണക്കൾ ബലം കോശാ പെരൻ നാട്ടാരിവരിലും
വിജ്ഞാതക്കൾ പലകവി നിന്റെ നിർമ്മല കീർത്തിയെ
മാനസ് മനോരമിവാടുക മേഖലരോളിച്ചുടന്നു നീ
പ്രതാപൻ ഗ്രാമനക്ഷത്രോപരി ഭാസാർക്കണക്കിനെ
അനുകൂല കിട്ടാത്തതോർ നിൻഗുണങ്ങളെ മനസ്
സംഗ്രത്തിനൊന്നു നോക്കൊരു പാടുന്നമേൽപ്പടർപ്പുകൾ
നാംദാസ്യമുദ്ധ്യന്മാൻ മഹേന്ദ്ര വരണാടികൾ
നിൻ വൃന്ദം ബഹുമാനിച്ചു മുറികാരമമന്ത്രരും
സത്യം ദാനം മേം ശൈല ചാന്ദ്രാശ്വര്യ ഉദ്ഭവവും
കാമരോചകനാമസ്വരൂപസന്നതിക്കെന്നതും
കീർത്തി സമ്പദ്യത തേജസ്സം സൈവയ്തും വിക്രമവും ശരി
ശ്രീശ്രീപരമതാം വിദ്യമാർദ്ദവം പ്രിയവാസിത
നിന്നിൽത്താനുരങ്ങിത്തൊഴേയ്ക്കു മനസ്സുവർഷം ഗുണം

അമ്മയ്ക്കിനിനെ രാജൻ കാണാനായിട്ട് കൈതുകാൽ
വന്നെറിയേണ്ടത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്! സ്വന്തം വെള്ളം നീ ചീം.

അമ്മയുടെ പാശ്ചാത്യ.

എന്റെ കരളും ബ്രഹ്മൻ! മഹാനാമം നിൻകൃപാബലാൽ
എന്നപ്പോൾ നിൻപ്രസാദത്താൽ സ്വർഗ്ഗം പാഴ്ന്നു ശോചനം

ഇനിപ്പോൾ നഗ്നനായിത്തീർന്നാൽ ചോർ സ്വർഗ്ഗത്തോടടുത്തു
നിൻപ്രാപ്തിയെപ്പറ്റി പരമേശ്വരൻ ചോദിക്കുകയാണ്

എന്തുകൊണ്ടാണിത്? ഗ്രഹാഭിമാനമുണ്ടാകുമ്പോൾ
മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിനായിത്തീർന്നുപോകും മഹത്തമം

അപ്പോൾ നിൻപ്രസാദം സർവ്വതോമുഖമായിട്ടു കേൾപ്പു ഞാൻ
ഇപ്പോൾ ബ്രഹ്മൻ! ഭീഷ്മൻ! ഭീഷ്മൻ! ഭീഷ്മൻ!

ഇത്രയും നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന്
നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന്

ധന്യനായി ഭവാനിഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാരണം
ഇന്നെന്റെ യശസ്സ് തീർന്നുവന്നിട്ടുള്ളതും പരം

എന്തുകൊണ്ടാണിത്? ഗ്രഹാഭിമാനമുണ്ടാകുമ്പോൾ
പശ്ചാത്താപം നൽകേണ്ടതാണ് മഹത്തമം

കാണുന്ന മാനസാബ്ദ്ധിയെപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയോ
പരമേശ്വരൻ! ഭീഷ്മൻ! ഭീഷ്മൻ! ഭീഷ്മൻ!

സർവ്വതോമുഖമായിട്ടു കേൾപ്പു ഞാൻ
ഇപ്പോൾ ബ്രഹ്മൻ! ഭീഷ്മൻ! ഭീഷ്മൻ!

ധന്യനായി ഭവാനിഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാരണം
ഇന്നെന്റെ യശസ്സ് തീർന്നുവന്നിട്ടുള്ളതും പരം

എന്തുകൊണ്ടാണിത്? ഗ്രഹാഭിമാനമുണ്ടാകുമ്പോൾ
പശ്ചാത്താപം നൽകേണ്ടതാണ് മഹത്തമം

വിചാരിച്ചു പാശ്ചാത്യ.

മിത്രമല്ലാ ഹരിദ്രൻ! സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഭവാനി
ഇപ്പോൾ നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന് നീയെന്ന്

അപ്പോൾ നിൻപ്രസാദം സർവ്വതോമുഖമായിട്ടു കേൾപ്പു ഞാൻ
ഇപ്പോൾ ബ്രഹ്മൻ! ഭീഷ്മൻ! ഭീഷ്മൻ!

അടിയന്തര പരിഹാരം.

വിപ്രഭു! മെഴുത്തുനിന്നിപ്പോൾ സാധ്യമല്ലെന്നിരിപ്പില്ല
സത്യംനിന്നോടൊന്നുമൊന്നു നിന്നിട്ടില്ലെന്നുവെച്ചാൽ
വല്ലാത്തതന്നെ ചെന്നെന്നാടിക്കീഴ്കിൽ പ്രഭോ!

512.0

പ്രാണൻകൊണ്ടോ ധനകൊണ്ടോ തൃപ്തനാക്കുമാറാതെ ക്ഷാൻ
 വാദനാക്കും പൂജനാം നിന്മട്ടുള്ളാനിൽ ചിന്തയെന്തുവാൻ

வினாத்தாள்: ப.மு.சுந்தர்

നീ സത്യസന്ധനാണെങ്കിൽ ഹരിഷ്ചന്ദ്രനാകാം!
ചൊല്ലാത്തൊന്നുവെറുക്കുന്ന ക്ഷത്രിയർക്കുവെറുപ്പാഴ്

അതിപ്പോഴത്തെ അതിനേക്കാലത്തെയും അതിനേക്കാലത്തെയും
കേരളത്തിന്റെ വിപ്ലവാഭിമാനം വിപ്ലവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം

പൊതുജനങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം

72.89

கருத்து: அருள்நெருக்கடி வெறுப்பு, நாகரிகம், நன்மை, நம்பிக்கை, நம்புதல்

வழிநடையாளங்கள்.

"தேவனாய்" உருபிதற்குப் பூசுதலுக்கிதனை
 ஸ்தலபுரணாகாணபர நாஸீமாநா கமாத்ரநா
 வஸிஸுநாய்"திறைககநா நன்னிகைலிகைநெழுபுரீ
 ஸாவநீரவசிபுநாநெநபேகாபநாவுதுவாநெநு

ഹരിച്ചുകൊണ്ടു കയ്യോടുകൂടിയിരുന്നവൻ
 യഥാവിധിയോടുകൂടിയിരുന്നതും രീതിയോടുകൂടിയിരുന്നതും
 കയ്യോടുകൂടിയിരുന്നവൻ സ്വർണ്ണധാരണിയോടുകൂടിയിരുന്നതും
 കയ്യോടുകൂടിയിരുന്നവൻ മുനിമുനികൾക്കൊണ്ടിട്ടുകൂട്ടിയിരുന്നതും

അപ്പാർത്ഥ് ഭൂമി കല്ലിച്ചവില്ലൻമാറ്റാത്തുടൻ
 എല്ലാനെക്കയാകാശത്തുയന്നാനു കണ്ടുതൻ

മരണപാക്കംകണക്കാക്കി പണം കൂട്ടിപ്പറയുകയാണ്
പുലയച്ചയ്യയ്ക്കിട്ടുണ്ടാ യാദിശാസ്ത്രപ്രസാധനം

കൊണ്ടാടിപ്പോയപ്പോൾ പട്ടണത്തിൽനിന്നും
പിന്നോക്കകാലികാലം പ്രവേശിക്കുന്നതിനായി

വിപ്രശ്ചിതൻ പറഞ്ഞു.

[illegible]

മുരയൻറവിതരണിൻ പക്കൽ തന്നെതല്ലിച്ചുവെഴുതേൻ
താനെത്തുടങ്ങാറകുവാം ഉത്തരതിച്ചിടന്നുമാൻ
എന്നാശ്രമത്തെയും സൗമ്യ സ്വസ്തിയുടേയും പാട്ടെക്കാൻ

പദ

മകുടമുഖൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മസപദമാവിഷംശസ്ത്രം ദൂരപവിത്രാശീയുണ
തനിയ്യനന്മയ്ക്കിച്ഛിയ്ക്കും ബുദ്ധിമാൻമുനീപുനഃവ!
കുടുംബപതികുടുംബപാപ മെൻപക്കലിതുനന്മയ്ക്കൽ
വെച്ചുകൊടുക്കേണെന്നിൻ ദൂതയുടെങ്കിൽരാമനേ!
ചുമട്ടുകാലത്തെപ്പിറ്റിപ്പോൾ തോന്നുമതൊക്കെയും
ബ്രഹ്മൻ! നിനാശ്രമത്തെയും നീക്കുന്നൊക്കത്തിടേക്കു

മകുടമുഖൻ പറഞ്ഞു.

ഏളിച്ചുമാത്രനിൻപക്കൽതന്നെനിയ്യെട്ടെന്നവ;
ബ്രഹ്മസപദമല്ലിച്ചതുനിൻകണ്ഠാശ്ലീലരീപര!
ശർബതത സൗമ്യമാടോടും നന്നിൻപെട്ടെട്ടേവം
ശോഭാമിദിപിതമാക്കശാസ്ത്രമുറുപനല്ലതോ
പിശ്ചമല്ലിച്ചുവത്തത്തപ്പാവിറ്റുപലപേരമ
അവർവന്നെറുവാക്കുന്ന കാലംപോളിനോധിപർ
പ്രാഗത്ഭ്യമുയ്യതാകാവ: ചാ: മാത്രക്കൊണ്ടുകൂട്ടിൻ!
കൂട്ടിച്ചുത്തന്നൊക്കൊപ്പോൾമെന്നുമെട്ടുവായ്
അന്നെട്ടുക്കുറിച്ചുവത്ത നെരത്തുവിട്ടുമെങ്കിലേ
എൻബ്രഹ്മസപത: നരോത്തമപാപ്തനായ് സുവിജ്ഞി

സുതൻ പറഞ്ഞു.

എന്നുരച്ചുചൊല്ലിച്ചുറുക്രോധതരക്കുടുന്നൊക്കെമാൻ
പ്രസാദിച്ചുകമ്പിട്ടുചൊന്നാനന്തരമുറുപൻ

മകുടമുഖൻ പറഞ്ഞു.

ഏളിച്ചുതന്നതിനുശാൻ ബ്രഹ്മൻകുടുന്നസംശയം
വന്നുകൊപംവിട്ടാഴ്ക്കുന്നതിക്കുതന്നെവെഴുതി

കർ

സുതൻ പറഞ്ഞു.

അവക്കകളാബ്രഹ്മൻ! ഹർഷംപൂണ്ടുതെളിഞ്ഞുരൾ.
പ്രപഞ്ചനവൻപക്കലല്ലിച്ചുമാനമൊക്കെയും

மாணவாழ்வுநிதிக்கு நாட்டுடைமை செய்யப்பட்டுள்ளதில்
இனிதொட்டியாக எந்த ஒரு நலத்திட்டம் அமையாது.

വിഷ്ണുവിന്റെ പാദങ്ങൾ

ഇതുകൊണ്ടുമാണിപ്രകാരം പ്രസ്തുത പക്ഷികളുടെയും പറ്റാസ്യങ്ങളുടെയും വീട് വീടായിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതാവുന്നതല്ല. പക്ഷികളുടെയും പറ്റാസ്യങ്ങളുടെയും വീട് വീടായിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതാവുന്നതല്ല. പക്ഷികളുടെയും പറ്റാസ്യങ്ങളുടെയും വീട് വീടായിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതാവുന്നതല്ല.

സ്മൃതിനിർവ്വഹം ശാസ്ത്രം.

എന്നൊക്കെ ചമിച്ചപ്പോൾ പ്രാങ്ക്ലിൻ ഉപേക്ഷിക്കാൻ
 വൻ തെറ്റായിരുന്നു. ആ ഭ്രമപക്ഷി ഗണങ്ങളെ
 മൃഗപ്രകൃതിയെപ്പോലെയാക്കി നൽകേണ്ടതു കണ്ടുകിട്ടി
 ചരക്കു മരംകൊട്ടുപോതു പണികളൊട്ടകം
 ചെന്നെന്ന് നായ്കളുമുയർച്ചെടുമായി അറക്കണം
 പൊന്നുകൊട്ടാനകൾ പൊരുത്തം താഴ്ന്നു മണ്ണിന്ന

[illegible]

காசு தவிர்த்து கொடுக்கின்ற
பெரிய நன்மைகளும் உண்டாக
விடவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

സുരക്ഷപുരണം ധനിയുദ്ധേന്ദ്രാപര്യുക്തം
 പ്രവൃത്തിക്കുനം വിപ്രചിത്രംനന്ദം ശുചിതീർത്ഥനന്ദശ്ചി
 ഇതപതംനവനമധ്യംനം സമപുരം.

உ.தி-00 கிழக்கு, 1000.

സ്മൃതം പഠിതവ്യം

കാട്ടത്തുക്കുടാതനീനൊട്ടുശുശ്രൂഷകിടം
 കാണാതെകൊണ്ടുവരാളും കല്പിച്ചിട്ടു നഷ്ടമായി

വിചാരികൻ പറഞ്ഞു.

എന്തും ഹരിശ്ചന്ദ്രനുടെയോരോക്കു സേവനാട്ടുകാരും
 പുഷ്പാഭരിതപിൻനിങ്ങൾ മനുഷ്യരെ സിരകൾക്കും
 പലമട്ടുള്ള സന്ധ്യങ്ങൾ ചേർക്കിത്തുടർന്നു കാത്കളും
 പലധാര്യങ്ങളിലെ ഉപകരണങ്ങളിന്നേ
 നെന്തെല്ലാത്തുതന്നെപാൽകളെ മുപ്പുവൃഷ്ടിത്തരംമറയ്ക്കേ
 വസ്ത്രങ്ങളും പലതരം മാക്കിയുണ്ടിച്ചുവിട്ടുതന്നു
 ന ശിഷ്യർ വിനാശമെന്നെത്തുടങ്ങിയുടിച്ചു

സുതൻ പറഞ്ഞു.

എന്നിവിൽചെല്ലിവിട്ടുള്ളതൊക്കെയും പക്ഷികൾ
 വെക്കമാനാകൂരിച്ചുനൽഗ്രാമപലനങ്ങളും
 വൃന്ദാവതരംകൊണ്ടുവെക്കും ചാമരങ്ങൾനരരോടുകൂടി
 കൊമ്പാരത്തച്ചുസംഹരിക്കും കടിച്ചു കീഴർത്തുവരും
 മറയ്ക്കുന്നതുകൾ തിളയ്ക്ക സന്ധ്യവേദനയോടുകൂടി
 എന്തുംബാധിച്ചുതിയറ്റു മാ ഗമാമുറപക്ഷികൾ
 അതിൽചെല്ലിച്ചുനാട്ടുകൾ കൂട്ടമായ് നരനന്തിരോർ
 കിണത്തൊരിട്ടവരെത്താൻ കൊൽപനായിലവിപ്പരേ!
 പിഡപെട്ടുഴിഞ്ഞ് കടികൊണ്ടുവൃണത്തൊട്ടും
 എല്ലാതൊക്കെയുടന്നിട്ട തമ്മിൽ മറയ്ക്കിച്ചിരിക്കുന്ന

നാട്ടുകൾ പറഞ്ഞു.

തട്ടുകുടാധാര്യരല്ലാ വിട്ടുവെക്കീട്ടുറങ്ങേ
 നമുക്കുവേദാന്തപ്രകാരം മുൻകാണത്തുള്ളിവരിനെ
 ഹരിശ്ചന്ദ്രനേന്ദ്രന്റെ മുമ്പിൽചെന്നിട്ടുണ്ടുള്ളക
 ളുവരിനെക്കൊന്നുകാത്തുകൊള്ളും? മിക്കയാറ്റുപൻ

സുതൻ പറഞ്ഞു.

എന്നൊട്ടുവെല്ലാമു കൊന്നിച്ചുപലകൂട്ടമായ്
 അയോധ്യവഴിയിൽച്ചെന്നു ലാഭമോരാനിലെത്തിനാൻ
 ബാധിച്ചുതന്നാട്ടിലെങ്ങും കരോളംഗപക്ഷികൾ
 പീഡയോരമനംമറയും ചിട്ടയ്ക്കൽ കാത്തുനില്ക്കും
 ഉണർത്തുവാനും സമാത്യനാകും ധീമാൻ നരേന്ദ്രനെ
 കാട്ടുംകൂട്ടമകൻ പിന്നെക്കൊണ്ടുസഭയിലെവിനിയൻ

മോരം ചീനറിക്കൊണ്ടു കേസംകൂട്ടം കാട്ടുപറമ്പിൽ
മുടിയുണ്ടുപുറത്തിൽമുണ്ടു വൃക്കക്കുറവുണ്ടു
ഉച്ചനത്തിൽക്കായ്കർക്കാരം സ്വാഭാദാനമധുണ്ടു
ഹൃദയംകുറഞ്ഞുപറമ്പുതീർന്നിരിക്കുമ്പോൾ

൩൦

പല പട്ടംതെങ്ങുംചെയ്യും പ്രവാഹംതണിയാതെയും
കട്ട പംഗാകുടുംവാൽപൊഴിക്കൊട്ടം നോക്കുകൾ കാട്ടിയും
മുറുക്കിപ്പുകിയാ രാപകൂട്ടി കൊടുക്കുവെക്കും
കുടിക്കുന്നമനുഷ്യര മാന്ത്രികന നഖങ്ങളാൽ

വീട്ടിനുള്ളിൽ പാഞ്ഞുപറന്നുവെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ചോറും
യഥേഷ്ടംതിന്നുകൊണ്ടു ശിഷ്ടംവാരിപ്പുറത്തുടൽ
അണഞ്ഞുമാരംകേറി വീഴ്ത്തിപ്പു സ്പീഷമാർക്കു
ഗോലംഗ്രഹപുരംഗങ്ങളെത്തുവാൻകൊണ്ടുവരുത്തും

ഗ്രാമംതോറും മലയ്ക്കുറക്കും കാട്ടാനകൾക്കുണ്ടെന്നും
അല്ലിപ്പിട്ടുതന്നിരിക്കുന്നതെങ്ങുമാച്ചുമാനവിധം

൩൧

സാരം ചന്ദ്ര പിംഗവെനീർനൂറുകൾക്കുണ്ടുതുമ്പം
വീഴ്ത്തിപ്പുറം പാഞ്ഞുനന്നു തുറന്നിരിക്കൊണ്ടു ചുറ്റുമു

മണ്ഡപങ്ങൾ മഹാസൗധങ്ങളും വിക്രമമുള്ളവ
വീഴ്ത്തിപ്പുറംചിട്ടിട്ടു ചവിട്ടുനന്നു മനുഷ്യര
തന്നമോളം ചെറുപയറുണ്ടു പക്ഷി ചാമയും
തമ്പം പരക്കു കൊമ്പുകയറും നെല്ലുകിടന്നിനെ

അറയ്ക്കുകത്തുമെലികൾ തിന്നുന്നുണ്ടു മോരവുമായ്
പൊക്കുടിലും കുത്തുകിലും തോമത്താൽപ്പിളകിലും

ചാകില്ല പിടികിട്ടില്ല പലതെങ്ങുംകൊണ്ടുവു
ചിത്രംപലതെങ്ങിനെയും ഭീഷണാകാരമുണ്ടുകൾ

൩൨

ചന്ദ്രങ്ങളുംകിടന്നിട്ടുനല്ലാത്തതെങ്ങും
വിവിത്രക്കമ്പികളുംപട്ടമെട്ടുസമ്പ്രദ

മെത്തയും കുറ്റപൽക്കൊണ്ടുകടിച്ചുനിശിദ്ധമാരും
ചരിപ്പുകട്ടാഴ്ന്നിട്ടും ഗ്രഹംതോറുംവളർന്നു

അപരംതൊല്ലാതെപാൽതെഴുതയിൽപാശസമെന്നിവ
തിന്നുന്നതുപുലകൾ കിടക്കുന്നെല്ലെടുത്തതിയും

നായ്കെത്തായ്നരിയെന്നല്ല കരുതൽകിടന്നതിലും

കടിയേറ്റവർക്കു പരിചര്യം നൽകും

കുടുംബവും കലയും ഒരു-മിച്ച് പൂർണ്ണമായും നാശമുണ്ടാക്കിയ ധർമ്മപ്രിയൻ്റെ മരണത്തിന് ഉറപ്പുള്ള വിലയൊന്നും പങ്കിടേണ്ടില്ലെന്നും "മരണമില്ലാത്ത" ജീവനായാണ് ഭാഗ്യവശമായിത്തീർന്നവർ" എന്നും അദ്ദേഹം മൃതന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്നും അദ്ദേഹം നാം എഴുന്നേൽക്കുന്നവരാണ്! ഭൂതപക്ഷിപ്രപഞ്ചത്തിനായ് യോഗ്യമായ പട്ടമെല്ലാമിന്നാകട്ടെ കളിയൊട്ടു കൈക്കൊണ്ടി.

www.elsevier.com/locate/jmb

உத்தரகாண்டியில் பூவாலைகளைத்
கிடைக்கக்கூடியதே அந்த மரம் என்கிறார்கள்.
பெரிய அளவுக்கு இவ்வகை மரம்
உருவாகாமல் இருப்பதற்கு காரணம்?

നീരിലൂടെ ചതിക്കപ്പെട്ടു ജനങ്ങൾക്ക്
കുടുമുളവായതുകൊണ്ടു കർഷകർ
പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ

പത്തുനവതിനായി ചുരിപ്പു തടവിലാക്കിയവരുടെ എണ്ണയെക്കുറിച്ചും അതിനുള്ള അനുകൂലമായ നടപടികളെക്കുറിച്ചും ഉടൻ തന്നെ അറിയിപ്പ് നൽകണമെന്നും

സ്ഥിരമിതിയുപയോക്താക്കളാണി-
 ച്ചെട്ടാത്തവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു സത്യചിന്തി
 ഹരിഹരയവിധിമാർ പിന്നെച്ചുട്ടല്ലാ
 നിശ്ചിതമാണവകാരയല്ലെങ്കിൽ

വിചിന്തനത്തോടെ ജൈവിതാവേ-
നത്തിനറിഞ്ഞതായ കാലത്താൽ
വിചിന്തനത്തിലൂടെയല്ലാതെ
കർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടല്ല

നിഷ്പാദനത്തിനൊത്തുളള പാഠപത്രിക
കുറിപ്പുകൾ! നാട്ടിലെഴുത്തുസംസ്ഥാനം

2.00-30 800,000.

ആനന്ദ പാഠശാല

നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം

ജന്തുക്കൾ പഠിക്കുന്നു.

[illegible]

သုတေသန အကျဉ်းချုပ်

[illegible]

കടത്തുപോകവനെ മുവിട്ടുപെപ്പുകൾ
 അപ്രകടനമായ് ചുറ്റി വർത്തമാനമല്ലിടുന്നവ
 കുറുക്കൻപിന്മുറംചൊന്നനോരിയിട്ടിരുവീണ്ടുമേ
 വിപരീതംകാറ്റുവീശിയിടുകയുംവിറച്ചുപോയ്
 അതിരറുപിട്ടുനറും പാത്തുകണ്ടിയമംഗളം
 അനേകജനസംരക്ഷാകാര്യംഗവെട്ടുന്നായ്
 വരാനുള്ളതുവന്നെയും വിചാരിച്ചുണ്ടതെന്തിൽ
 അക്കാരാശിപശ്ചാന്നപരമാനന്ദമതിമാശരം
 അഗ്നിയിൽപ്പുഴപേരവനിൽ ചെന്നുചാപത്തുതീന്നുചൊ.
 കക്കരാനെമ്മെക്കുടിക്കേട്ടേവർ പരമശൈലൻ
 എന്തുള്ളകൊണ്ടുറച്ചിട്ടു ഗമിച്ചുനവനീശപേൻ
 ഭാഗ്യയാചനമതിരും ബുദ്ധിമാൻസത്യകിത്തിയും
 ശാലഗ്രാമംചെയ്തനസ്സുഴന്നുപുറമേസടിൻ
 ഭൂരികിത്തങ്ങളുംകണ്ടു പെരുകുംചിത്തമേന്തിനാൻ
 പിന്നെച്ചൊടിച്ചാതമകൾ സാദിമാർപത്തുസംവെപ്പും
 താമസംപോക്കിക്കൊണ്ടിട്ടൊട്ടസംഗ്രംകിരാതരും
 ഗ്രാമത്തോറുംകുന്നത്തോറും കാട്ടത്തോറുംചരിച്ചവർ
 സിംഹമറിപിന്നുവെട്ടിയതുമതഗമങ്ങളേ
 താൻകാട്ടുപോത്തുംകുഴുതയൊട്ടകുംവൃദ്ധഭാടിയ
 മുന്യണിപട്ടനംകത്തശതയ്യിടമുണ്ടെന്ന
 ശുദ്ധവേൽഗമവാർപിണ്ഡിപാലവുംവെണ്മഴക്കളം
 പ്പന്നാളികനാശമങ്ങളും വിട്ടിട്ടുവീട്ടിനാൻ
 കൃഷ്ണന്മാർമറ്റുവടന്മാർ പരമ്പരാമതകർപ്പവർ
 പൂലപുച്ചുപെരിച്ചാഴി വീണ്ടുണ്ടോധമെല്ലവ
 പന്തലെന്നായ്ശോചമടങ്ങും നായ്കുറുക്കനീവററിന
 കുഴുകുക്കുമകം കൂടെൻ ശത്രുനന്തിത്തിരിപെടുന്നു
 കുറുമാന്മാരവശംചിന്നപ്പെതമ്പാവുകണ്ടുകൾ
 ചവക്കൻ പലശസ്ത്രത്താൽ പൂക്കത്തണത്തുവധിച്ചതേ
 പൂണിച്ഛവിട്ടുസിംഹങ്ങൾ വൃശഭങ്ങൾകടുവിക്രമാൽ
 പാമ്പുപോത്തവൻമരുത്ത നീർവ്വെക്കുഗവന്മാരും
 താഴെപ്പോയിട്ടുശസ്ത്രസാമരവകവയ്ക്കത്തെയുംകൊല്ലും
 കൂടാതെച്ചുമാന്തിവിട്ടും കടുപല്ലാൽകുടിച്ചുരേ

൧൭

൨൦

൧൪

അപ്പാഴ് മവാർകുണയ്ക്കുന്ന മാങ്ങയിടയത്തവർ
മുണഞ്ഞുത്തുതിരിശാർകവിടുപുഴുവൊഴി

അമാമുത്രനോടൊത്തൽമകന്നുചീവനിട്ടൻ
ചണ്ഡാളതപഃചുക്കിയെന്നദീപ്യ ദോഷാശ്വനാക്കിയും
വരങ്ങർനൽകിയുടവി നെത്തിമുഹുരശ്വൽ
മഹാദവപ്രസാദത്തൽ നിന്നാടൊപ്പമനീതിയിൽ
വിഷ്ണുരാജ്യത്തെത്താൻനേടിയതോലുയ്യുന്നതിന്നുസുഖം
എന്നുകേൾക്കുമാർകിനാപിൽദുഃഖം പിന്നിടസുഖ്യം
അതിനാൽപ്പടിപ്പുണ്ടൻ തോൻ മറിച്ചല്ലെന്നായ്ക്കുനി

ചന്ദ്രകി പൊത്തു.

മുക്കുനുംചെയ്യവെച്ചുതുപ്പുന്നും പാപധർമ്മി
അവനിൽഫലമല്ലേണം തീച്ചയായിട്ടുമാനഷർ
സുഖം ദുഃഖം യോ മരണം മാരാലാഭം വ്യയാനം
ഇവമന്നിൽപ്പിറന്നോൻ മാറിമാറിവരുട്ടും
ദൈവമെന്തില്ലെന്നിതല്ലാം മത്തുൻകാമമല്ലിതിൽ
വിധിമാനാവല്ലന്നാഥ ദേവന്ദ്രാദിസുരക്കൾ
എൻപുത്രനെയ്തവിയെൻററുതുഞ്ചനാടമന്ദിരം
എന്നെശ്വർമുദിതെന്നൊക്കെ മത്തുൻമായാചിമുഖരായ്
വിഷയത്തിൽ ചിത്തമോദസംസാരക്കടലാഞ്ചൽ
അറിയാതപരാനന്ദാവ്യയനം ശിവഭവനേ
പ്രണേതാറിധരിയ്ക്കുന്ന കാമക്രോധനിമിത്തം
അക്ഷരം പരമം ബ്രഹ്മം സച്ചിദാനന്ദമുന്തിയേ
എവൾമുറുപ്പുക്കുമോഹമകം ദർശനരൂപന
നിട്ടുപാൽ നിൽക്കൻ സുകുൻ നിത്യാനന്ദസുഖസമന
പ്രമേദനെയൊക്കുന്നാർ ജിതക്രോധർജിതഹീനർ
ജനതൊട്ടും പുല്ലാക്കിപ്പരമാനന്ദമുന്തിയർ
മോഹം വെടിഞ്ഞുണ്ണസുഖമിഹിപ്പുയോഗിമാർ ചിമർ
എന്നാൽ ശൃംഭവിമുറുവെച്ചുദുഃഖം സുഖപുഷ്പം
ഒരിയ്യമുതതൊക്കൊല്ലാധിമാനകനമാനവൻ
വാരോരുവാനുള്ള തതിലെന്തൊതിട്ടന്നി
തുച്ചമണ്ഡിതക്കൈശ്വര്യം വൃന്ദനമൊഴൊത്തു

ശബരിയുടെ മഹാദേവതയെപ്പറ്റി സാധാരണ
അവർക്കുണ്ടാകാത്തൊരു കാര്യം അതാണത്രെ

൧൨൦

സത്യകീർത്തി പദപത്രി.

വസിയ്ക്കുന്നത് അവിടുത്തെ കാഴ്ചയ്ക്കായിട്ടാണ് എന്നി-
ന്നിൻപിറയ്ക്കായ് പ്പെട്ടതും യാതൊരു കാര്യം
അവർ താൽ തീർത്തതുമില്ല സത്യം അതും
നിന്റെ നാടുമുടിച്ചാണത്രെ അതാണത്രെ
അതിനുള്ള യാതൊരു കാര്യം അതും
നിന്റെയടുത്തു കീഴ്ത്തിയതും അതും
അതും നിന്നെപ്പറ്റിയാണ് യാതൊരു കാര്യം
അതും അതും നിന്റെയടുത്തു പ്പെട്ടതും

൧൨൧

വിശ്വകർമ്മന്റെയും മറ്റും മറ്റും പറ്റി
സത്യകീർത്തി പദപത്രി അതും
അതും അതും വിശ്വകർമ്മന്റെയും
വെട്ടൽ യാതൊരു കാര്യം അതും
അതും അതും വിശ്വകർമ്മന്റെയും
നിന്നെപ്പറ്റിയാണ് യാതൊരു കാര്യം
അതും അതും വിശ്വകർമ്മന്റെയും
അതും അതും വിശ്വകർമ്മന്റെയും

സത്യകീർത്തി പദപത്രി.

അതിന്നിടയ്ക്കു സത്യം വന്നതായിട്ടുള്ളതും
സത്യകീർത്തിയെപ്പറ്റി അതും

സത്യകീർത്തി പദപത്രി.

അതും അതും അതും അതും
അതും അതും അതും അതും
അതും അതും അതും അതും
അതും അതും അതും അതും

൧൨൨

സത്യകീർത്തി പദപത്രി.

സത്യകീർത്തിയെപ്പറ്റി അതും
അതും അതും അതും

അപ്പോളൊരുവനെയ്തുപൻ മുടിചൊഴുപ്പിപ്പോൻ
കണ്ടുതന്നെയൊന്നിപ്പിപ്പിച്ചുവിട്ടു വിപ്രൻ!

ഹരിജനൻ പറഞ്ഞു.

ഇതാതെങ്ങൊരുവനും അപ്പോളൊന്നുവെച്ചിട്ടു!
ഗന്ധർവ്വന്മാരെവെക്കുന്നവൻമാരെക്കൊല്ലു സർവ്വവും

സുകൻ പറഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരത്തിന്നുവിപ്രൻകൊണ്ടുതന്നെയൊന്നും
തപസ്സുള്ളതല്ലതെങ്ങൊന്നും ശിഷ്യൻ ധർമ്മൻ!
സ്വസ്തിയെക്കൊണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
അതുകൊണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
തന്നെത്തന്നെയൊന്നിപ്പിച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
അപ്പോൾവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
കണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
ഇതെക്കൊണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു

വസിഷ്ഠിജൻ പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾകണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
വിപ്രൻകണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
നിന്നുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
അവൻവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
നീയെക്കണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
സുഗ്രഹൻവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
എന്നിങ്ങനെവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
ഇതെക്കണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു

സമീപൻനിന്നുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
ഇതെക്കണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
അന്നിങ്ങനെവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
ചുറ്റുംവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു

സ്വർഗ്ഗപുരം ഹരിജനൻ പറഞ്ഞു.

സ്വർഗ്ഗപുരം ഇതെക്കണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും.

ചുരുക്കം പാഠങ്ങൾ

കടുംകൂടാമാമെന്നിവിവിശ്വാമിത്രന്റെറാചാപ്പിതം
 തെൻവണ്ണിപ്പതു കേട്ടാമുന്മുൻപുംഗവരവേദം
 കയ്യാളറംകുന്നനെയ്ക്കുശരംമെണ്ണിൽത്തറച്ചുടൻ
 ചാടിക്കരിച്ചുപോത്തിൽചോലോലിയൊഴിക്കിയും
 മുനീന്ദ്രനമിക്കത്തത്തിലോടനംചെയ്യപിസ്വരം
 ആളുറങ്ങുന്നൊരാലോസംനൽകി ഭീമൻമുനീശ്വരൻ
 ഹരിചന്ദ്രൻചെയ്യതിനെനാദത്തൊറംചൊടിച്ചുതേ
 തന്നെശ്ശോചുരനാരവൻ സുഹൃൽക്കണ്ണുനൃസകനപിതൻ
 ഹരിചന്ദ്രൻ പൂപനത്തിലെത്തിട്ടുണ്ടെന്നുഞാൻതിനാൻ
 കൈവത്താലൊന്നടുത്തുത്തതിയാറുപൻ കോസവേശ്വരൻ
 തലവൻറയ്ക്കളിളക്കീടാനിതൊന്നാതമാത്തരം
 എന്റൊച്ചാഗ്രാഹിസുതൻവനകോപമടക്കിയും
 മായകൊണ്ടിട്ടനിമ്മിച്ചു മയുമാം കുന്ദകായനം
 ഇന്ദ്രനീലനിറംപൂണ്ടുചുരുങ്ങ കരിവർകഴൽ
 അപ്പിത്തർമിഴിതൊണ്ടിച്ചുണ്ടു്കുറുമുക്കുമായ്
 ശരത്തിങ്കുറുംമുഖത്തൊട്ടുചേക്കും നല്ലകാഴ്ചയായ്
 ചിത്തുനീന്ദ്രനളിടുകൊങ്കപ്പത്തനിച്ചുതയിട്ടു്കേ
 മാണിപ്പുക്കൽക്കരിരണിക്കുക നണ്ടുറംകിടക്കിയും
 ചൊതാമരപ്പവിനെതൃക്കണ്ണിൽ വീനയെടുത്തുടക
 കട്ടിയാനച്ചുതനട പിടിയ്ക്കുക്കുന്നമദ്ധ്യവും
 മണൽത്തിട്ടൊത്തകടിയും ചിത്തുയന്നിനിയോവയും
 ചെറുത്തൊപ്പൊന്നരത്തൊന്നൊന്നിച്ചുവട്ടുചാത്തിയും
 ആനത്തുവിക്കൈകണക്കെ ചിത്തുത്തുടയൊത്തുടക
 കിടപ്പും മണിമന്ദീരമണിക്കൽത്തൊഴായൊരോ
 കളിക്കുസപരകൊണ്ടു കയ്യിൽനാളെയുയിച്ചുടേ
 സദ്യംഗരംഗി യൊത്തൊറം സദ്യംഗങ്ങളുപിതം
 ശ്രംഗാരച്ചൊരാവില്ലൊന്ന സംഗീതാനന്ദയാചിതം
 സ്വപനം ചന്തകൊണ്ടു വിടഞ്ഞുർ ചെൺകട്ടം പെന്നിട്ടുമടകി

മെല്ലെക്കൂടെ വരമടം സൂക്ഷിപ്പാനും ടെക്കാനിയാൽ
അഴിക്കാണകിലും തൊട്ടുകൂടാ ചൂണ്ഡാലമട്ടിലായ്

ശിമനത്തു നിക്ഷിപ്ത തപോമന്ദിരവർത്തിനാൽ
അൻറ സൂഷ്മിമിട്ടശാധന ഗ്രന്ഥാധിൻ സൂഷ്മിമിട്ടശാലം
കേട്ടനെയും താഴെയാക്കി വിശ്വാമിത്രൻ തപോനിധി
ചിന്താധർമ്മിതകാം മന്ത്ര മന്ത്രജ്ഞാനാതിരോണവും
ജീപ്പായ് മേന്മയ്ക്കുത്തിൽ നെന്തൊത്തൊന്നും ഹോമിച്ചുവണ്ണയും
നല്ല നേരത്തുപാത്രത്തിൽ ദാനം നൽകിവണ്ണയും
മുനിനിക്ഷിപ്തതാമ്രം മണ്ഡാലപ്പെൺകിടാങ്ങളിൽ
അവർ കമ്പിട്ട മുനിയെന്തല്ലാർകൾ തൊഴുതങ്ങിന
എന്തുചെയ്യണമെന്നായി കന്യാമാർമുമ്പിൽ നിന്നവർ

കേരളികൾ പറഞ്ഞു

അയ്യോമുഖിരപാൽ ശ്രീമാൻ മഹാശ്വരൻ പുഷ്പനവൻ
മണ്ണുണ്ടുവിളിച്ചാട്ടു ദൂരത്തൻ പൂർവ്വനത്തിലായ്
ചൊടിമൊഴൽ ചിരിപാട്ടാട്ടം നീതിയെ ചങ്ങമ്പുറമ്പാറിനാൽ
അമന്നനെ പ്ലാട്ടിലുക്കി ഗുളിച്ചുവെക്കനാക്കു നിൻ
സന്തോഷമാക്കും നിങ്ങൾക്കു ധർമ്മിയൻ സ്തുവാൻ നൂപൻ
എന്തുനൽകേണമെന്നായാലും ചൊന്നാൽ കൂസാതെ ചൊല്ലണം
അങ്ങളെ ബാഹ്യമാരാക്കുകല്ലെന്നാൽ പിന്നെന്തിക്കുട
സാമ്രാജ്യചിഹ്നം അങ്ങൾക്കു തന്നെക്കാൾക മഹിപതി
ഇതുണ്ടു ചോൻ ചെമ്പാൻ സമ്മതിയ്ക്കുതിരികിടാവാ
എന്തെല്ലാമൊന്നുതെറ്റിച്ചു ഭോഷുചൊന്നവരാം ദൂഷം
തെപ്പഴ്ചൊഴി ചൊന്നാലും തരില്ലെന്നവനീപദത
അങ്ങകട്ടി അങ്ങൾ ചോകാമെന്നു നിർണ്ണയമാക്കിനാൽ
അവന്നു പിഡയേല്പിപ്പിൻ നൂപൻ കോപിച്ചിട്ടുവടി
എന്തെല്ലാമൊഴുട്ടമതു മറിവിൻകണ്ണാർകളേ
നിങ്ങൾക്കിതിൽശുദ്ധവേദം അറിയില്ലെക്കിടാങ്ങളേ
കരിക്കുതനിവണ്ണമ്പട്ട മണ്ഡാലിമാർതൽ
നടകളിലൊന്നത്തുട്ടമോടിച്ചുകൊണ്ടും
പുതിയൊരനിവരേട്ടം തെപ്പുനത്തളമോടും
മഹനിയെന്തുമിടയോടും മെല്ലെമെല്ലെന്നുപൊന്ത

വെളി വെഴുതേണിക്കാത്തീ നൂപുമാതാപുരമോടും
 നടയിലിളകി മന്ത്രംചൊല്ലിപ്പിളോന്നവമൂം
 പരമിമുറിയായേ ദൃഷ്ടി നാം പരമേയും
 സ്മരണകളിൽനിമഗ്നീകളൊപ്പം മരിപ്പാൻ
 അമരയിലതിരുന്നും ചെഴ്ചിതല്ലാത്തനിമുൻ
 മൂന്നിമിദ്ധിയതുംസ്തർഷ്ടാ യുഗം പരമയാമാൽ
 അഴകിലസിതദൃഷ്ടി ചൂരയാനിമകന്യാ
 യുഗമിളയെന്നഴക്കിപ്പുറം മൂടിടുംബരം
 യമനയുടയനിരം നാത്തു ഓഹിച്ചുനാറും
 പടിമരിക്കിലണഞ്ഞു ഹന്ത മൗകുട്ടമേതു
 കളമധുരവിലഞ്ചിതാനപും കാതിലെങ്ങി-
 ടിളകളുടികൾപോലും നിമകന്യായുഗത്തിൽ
 സകലർക്കളമയക്കും മെയിലായ് ദൃഷ്ടിതട്ടി
 ശ്രുതിപ്രപതപ പൂജാമൃതങ്ങളൊല്ലാം നിറഞ്ഞി
 പരവരനിലയായി മരമാലവറുപാരം
 പരമവർഗ്ഗമിചെയ്യുന്നശ്രമശ്രുതിതോറും
 അപരമയഴകേറുന്നനനാഖ് ജ്ഞതിലയ്ക്കാ-
 യളിനിരയുടനെന്നതിതാമരപ്പൂക്കൾവിടും

220

അനന്തമാർകളുടെയുദ്ധം പാർവ്വതീയന്മാർ
 മുറുപ്പാക്കിയതിനാൽ ചുരുക്കമായിട്ടുപോയ
 ക്രമം മുറിയുറ്റുക വാലമനീട്ടാത്ത നാലാലും
 ചുറ്റും ചുറ്റുതിരിയിൽ കൂട്ടം നല്ലാത്തതുകൊണ്ട്
 മോഹിതമാകുകയും ചെയ്തതിനാലും മോഹാശ്വാ
 സത്തുകീർത്താശ്വത്താൽ ചുറ്റുമൊത്തതെന്തി
 കാലാനന്തരം വന്നതുകൊണ്ട് കാലത്തിനുള്ള
 മോഹത്തിനുള്ള മുറുപ്പാക്കിയതിനാലും
 ഉള്ളിൽത്തള്ളിയതിനാലും ചുറ്റും ചുറ്റും
 പലതുകൊണ്ടുപരന്നതാണെന്നുകൊണ്ടു ചുറ്റും
 വിടുംകൊണ്ടുതാൽനോക്കി മനവന്മാരിലൊന്നിന്മാർ
 നല്ലൊരുപാടിനാ നല്ലൊരുപാടിനാ ചുറ്റും
 പലതുകൊണ്ടുപരന്നതാണെന്നുകൊണ്ടു ചുറ്റും
 പലതുകൊണ്ടുപരന്നതാണെന്നുകൊണ്ടു ചുറ്റും

62.4

40

വെക്കും ചക്രത്തിരിങ്ങുതാൻ മനസ്സെന്തെക്കിടത്തും
 തുവ്വട്ടതികളും നീ ചകന്യമാർക്കിനാടിനും
 ഇയ്യപ്പാമട്ടുള്ള ചേട്ടകാട്ടിനു പാതിക
 രണ്ടോളം സരസച്ചൊല്ലെ ചൊല്ലിനാൻ ഞാഴ്കിടത്തിന
 കരമാശ്വാചകൊരികർച്ചിച്ചുളളകന്യകർക്കൊക്കെയോ
 മാതംഗിമാർക്കുതിരുവാൻ സ്വദാചം ചൊഴുയിരഗിതം
 കേടറകുഖ്സൗരസ്ത്രമെഴൊഴും ഗുണമോടിയാൽ
 അമരസ്ത്രീതുവ്വമാണമരരൂപുട പ്രഭോ!
 മുനീന്ദ്രൻവിട്ടയച്ചുരാണങ്ങളീതിപ്പെട്ടതുവാൻ
 ചൊട്ടട്ടമിപകൊണ്ടെന്നതിന്നുവദിച്ചുണം

കവിശങ്കരൻ പറഞ്ഞു.

ജാതിക്കുന്നതൊഴിഞ്ഞു കൈപ്പുറം നൃപകൊരികൻ
 നമുക്കൊരുട്ടിയ ചൂതീക്കന്യാ മുഗ്ദ്ധമിതല്ലയോ
 അതിനാലൊട്ടുനാട്രംകണ്ടാലി ചൂട്ടിയിന്നുമെൽ
 പോകുന്നമെന്തൊരുട്ടി നൃപിമാനാജ്ഞനർക്കിനാൻ
 അയവുണ്ടുതൊഴിയും കാണിച്ചിട്ടുവിനെന്നുതൻ
 രാജാവാവ. മംകിട്ടിട്ട് ഹർഷത്താഴ്മയെ കളുത്തുവാൻ
 അതിമാനസ്സു നംഗിതം രക്തകണ്ണികർകന്യകർ
 നല്ലപാട്ടായ് പ്പാടിവിനാവയത്തൊടിക്കു ചന്ദ്രമ
 കണ്ണുംകടുംനിന്നിട്ടുന മന്ത്രക്കണ്ണുംമയക്കിയും
 കല്ലംവിമിശ്രമായാടി രാജാഗുത്തിൽ ചേർന്നുനോ!
 പോക്കിത്തൃക്കുതിയെന്നുവം നൃത്തമെന്നവൻ
 സത്യകിത്തിയൊടായ് ചെന്നാൻ നൃത്തധർമ്മചക്രജ്ഞൻ
 നാസ്യസ്തുവിദ്യയപ്പാർത്തും പാനിധിയൊഴുത്തുമേ
 മാതിരിയുണവർശിച്ചു നീ ചകന്യകളെങ്കിലും
 അതിനൽപ്പവസ്ത്രങ്ങൾക്കൊക്കണമൊലയും
 ഉണ്ണീനർക്കകൾവന്നുവഴിയൊരുട്ടിയയ്ക്കു നീ.

റാജൻ പറഞ്ഞു.

മന്നുതൻചൊന്നതൊക്കെയുമെഴുതെഴുതിനൽക്കിനാൻ
 കൊണ്ടാടിയാപിതിമിത്തൊപ്പുറ്റമന്നത്തെയാവൻ

അതൊക്കെനീക്കിത്തന്നവനെയെ
മുൻമുൻനിന്നുനിൽക്കുന്നവർ
കടന്നുചെല്ലുന്നവർ നാട്ടുതാമര
സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർ.

സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർ
കടന്നുചെല്ലുന്നവർ.

സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർ.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർ.

കൊടുത്തവർക്കും പാപംതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കും
അതൊക്കെനീക്കിത്തന്നവർക്കും കൊടുത്തവർക്കും.

സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർ.

അങ്ങനെയൊക്കെയാണു കൂടുന്നതല്ലെങ്കിലും
നിന്നുതന്നെയുള്ളതല്ലെങ്കിലും മറ്റൊരാളെയെങ്കിലും
അങ്ങനെയൊക്കെയാണു കൂടുന്നതല്ലെങ്കിലും
നിന്നുതന്നെയുള്ളതല്ലെങ്കിലും മറ്റൊരാളെയെങ്കിലും
മുൻമുൻനിന്നുനിൽക്കുന്നവർക്കും കടന്നുചെല്ലുന്നവർക്കും
സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർക്കും പാപംതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കും
അതൊക്കെനീക്കിത്തന്നവർക്കും കൊടുത്തവർക്കും.

സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർ.

കൂടുന്നതല്ലെങ്കിലും നിന്നുതന്നെയുള്ളതല്ലെങ്കിലും
മറ്റൊരാളെയെങ്കിലും അങ്ങനെയൊക്കെയാണു കൂടുന്നതല്ലെങ്കിലും
നിന്നുതന്നെയുള്ളതല്ലെങ്കിലും മറ്റൊരാളെയെങ്കിലും
മുൻമുൻനിന്നുനിൽക്കുന്നവർക്കും കടന്നുചെല്ലുന്നവർക്കും
സ്വന്തമായിരിക്കുന്നവർക്കും പാപംതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കും
അതൊക്കെനീക്കിത്തന്നവർക്കും കൊടുത്തവർക്കും.

കൃത്യമുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞു. അവിടുനിന്നുവന്നു
 ഉണ്ടെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അന്നുതന്നെ

അതിന്നു കൂട്ടിച്ചേർന്നു. അന്നുതന്നെ
 ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു. അന്നുതന്നെ
 ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു. അന്നുതന്നെ

ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.
 അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.
 അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.
 അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.
 അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.
 അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.
 അന്നുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു.

കുസൽകൂടാതെ നിന്നോടിനിമെപ്പറ്റുണ്ടാകാനാ
 ഈപ്പറഞ്ഞതുഗാഥയൻകൊല്ലിവിട്ടിട്ടുതന്നെയും
 എല്ലാംദൈവംചെയ്തതാകും ദൈവമാടുത്തിട്ടും
 ഭൂമിയിൽപോലെയും പരമമെന്നവണ്ണവും
 നാലുപീഠങ്ങളാലും കൂടെവെക്കുകാണുവാനും
 നീമകന്യകളേ!നിങ്ങൾ അതുപരിസ്സമുദ്രം
 കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽതന്നെയും പോകുകകൊടുപാകാൻ
 ഉടൻമുതലായോടൊന്നും വെക്കും നിങ്ങൾ നികുട്ടുകൾ
 കൊരികനിങ്ങൾക്കുതന്നെ വിട്ടിട്ടുനിൽക്കുകയും
 മറ്റൊരാളുംകൊരികയും വിട്ടുപോയെന്നുവെക്കും
 സമുദ്രംതന്നെയും നീയും കിടന്നുവെക്കുകയും
 സാക്ഷാൽപോയോടൊന്നും നാമനാംതന്നെയും
 ഏകദേശംനിങ്ങൾക്കു നാമനായതുകൊണ്ടും

സൂര്യൻ പറഞ്ഞു.

കൂട്ടാക്കിത്തന്നതിനെ ചൊന്നുവെക്കുകയാൽ
 വീണ്ടുംമനസ്സാദായി ചൊല്ലിനാമ്പരിങ്ങിനെ
 ചെന്നുവെക്കും പറഞ്ഞു.

ചെന്നുവെക്കുകയാൽ നീനിന്നിട്ടുവെക്കുകയും
 കരളാലാലുവെക്കുകയും നിന്നുവെക്കുകയും
 വിട്ടുപോയെന്നുവെക്കുകയും യാതൊരുതരത്തിലും
 വിട്ടുപോയെന്നുവെക്കുകയും യാതൊരുതരത്തിലും
 ഇതിനാൽപോയോടൊന്നും യാതൊരുതരത്തിലും

ന. 2

മരിക്കുകയും പറഞ്ഞു.

കൂട്ടാക്കിത്തന്നതിനെ ചൊന്നുവെക്കുകയാൽ
 കരളാലാലുവെക്കുകയും നിന്നുവെക്കുകയും
 വിട്ടുപോയെന്നുവെക്കുകയും യാതൊരുതരത്തിലും
 വിട്ടുപോയെന്നുവെക്കുകയും യാതൊരുതരത്തിലും

സൂര്യൻ പറഞ്ഞു.

കൂട്ടാക്കിത്തന്നതിനെ ചൊന്നുവെക്കുകയാൽ
 കരളാലാലുവെക്കുകയും നിന്നുവെക്കുകയും
 വിട്ടുപോയെന്നുവെക്കുകയും യാതൊരുതരത്തിലും
 വിട്ടുപോയെന്നുവെക്കുകയും യാതൊരുതരത്തിലും

ന. 3

ധുന്ധുമാന്റെ നേരിട്ട കടക്കണ്ണിട്ട മെല്ലെവ
കണ്ഠം തിരിച്ചുകൊണ്ടിട്ട വിഷുമാറ്റാൻ തുടങ്ങിനാൻ
അവൻ ചെമ്പുകുരുന്നെ നീന്തിക്കൂട്ടി വിചക്ഷണൻ
ചൊടിപ്പൊഴും മനോഹരനാക്കിനാൻ മണ്ണിപ്പുറവൻ

VIDWAN V. R. PARAMESWARAN PILLAI
സമൃദ്ധി പാമ്പ്.
Nagercoil.

ശിക്ഷിതയല്ലാ സ്രീകുളയെന്നിളയൊക്കില്ലകനവ!
ശിക്ഷിത നമവിട്ടോടെയെന്തുകൾപ്പൂ പുരാണവും
ദൈത്യമേക്കാത്തീരുന്നോളെ വാനാക്കുമിതകർത്തൃദയ
ഉഗ്രപതിബ്രഹ്മണിയെക്കൊന്നല്ലാ ചക്രപാണിതാൻ
അമ്മദാഹം നിനാപ്പാശ്ചിതഗർഭത്തെ ധാരവൻ
കാർമ്മിതത്തിന്നു വരുന്നാൽ ഗ്രന്ഥമോയ് നമുക്കിനാൻ
ചെരലോലിപിധരിയമുചിതൻ കൈകൾ രണ്ടുമേ
മധാകാളൻ ചാളമുട്ടത്തുവെട്ടി ശ്രീമാൻ നന്നാധിപൻ
മന്ത്രിയെപ്പിടിച്ചൊഴിച്ചു നീചകന്യകൾ രണ്ടിനെ
നന്നായ് ശിക്ഷിക്കണമിതു ധർമ്മമെന്നാണു മന്ത്രം.

സുതൻ പാമ്പ്.

ശ്രോധാൽക്കണ്ണ തുറിച്ചിട്ട മുൻനില്പും ദേവോടുമൻ
ഇവരേക്കൊന്നാൽ തച്ചാട്ടെന്ത കല്ലിച്ച മനവൻ
ദൈതം കൗരവൻ നീചകന്യമാരെ നൃപാജ്ഞയാൽ
അടിച്ചുകൊടുത്തോളെ അകറ്റി മുനമുച്ചുരേ!
നന്നത്തുമുചകണ്ണിനാൽ ഹാഹായെന്നായി വിഷുമാ
പേടിച്ച് വിറപ്പുണ്ടാത്തു പകച്ചുകൊണ്ടു നോക്കിയും
മുടിചിന്നിട്ടുമേവൻ! കാത്തുകാർക്കെന്നു പാഞ്ഞുടൻ
ഇടറിപ്പൊക്കികാഗ്രത്തിൽ മയങ്ങിയവർ വീണ്ടതേ
നൽവാക്കാമുപാസിച്ചിട്ടു മുനിചൊടിപ്പൊതുതാവൻ
അവസ്ഥയ്ക്കുവേണ്ടാതെ ഹരിചന്ദ്രന്റെനന്മക
പോക്കത്താട്ടിക്കൊന്നാതെവരുമല്ലാം ചിന്തയുതേ!
പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമു നന്നപടി കന്യകൾ

മു

മു

മൊഴി കേട്ടതിലാത്മപൂരിതമാകുന്നു.
 യേശുക്രിസ്തു കാരാഗൃഹത്തുനിന്നു രക്ഷപെട്ടതിനെ
 കുറിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഏതാകട്ടെങ്കിലും
 "ജനകാലം" അങ്ങനെയൊന്നു വാഗ്ദാനം.

സ്മരണപൂർണ്ണം മഹിഷാസുരപ്രായശ്ചിത്തം
പ്രാധമന്യവീര്യമിഹൈവം ജഗദപകാശകരപ്രഭം

൩൨൦-൩൦ അഭ്യുദയം.

സുരൻ പാട്ടം.

[illegible]

വിശ്വപ്രമീളനാർ പുറത്തു.

എന്റെ നാളുകൾക്കും അൻ വർഷം ചെയ്തിട്ടുള്ള
വീട്ടും മുന്നിൽകൊണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനോട്
അർപ്പണം ചെയ്ത ബുദ്ധൻ മരുതൻ ഗുരു ശുഭ്രമൊത്തവോ
അവ്യക്തനെന്നു വന്നാൽ വീട്ടിൽ പോകുമൊത്തത്താൻ
എന്നവൻ മരുതവെന്നുമരുതൻ ഗുരുമരുതൻ

[illegible]

സുരൻ പാഞ്ചാഗ്,

എന്നാൽ ശിഷ്യരൊന്നിട്ടു ചാടിപ്പെട്ടിട്ടു കയറിയ
കാൽ വെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു വന്നതായതുകൊണ്ട്

വിറപ്പിച്ചുംമരണി പൂവനത്തിങ്കലെത്തിനാൻ
 കിന്നംതിക്കുന്നവിരട്ടു തട്ടുതട്ടിയ ദൃഷ്ടികൾ
 കളനുംവിട്ടക്കുകൾകണക്കവേനാനറുപിച്ചുതേ
 ഹൃത്തുമാമുനിയെക്കണ്ടു കാലതട്ടസമാധാന
 മുർത്തുരണക്കൊളിളക്കുകൾപോലപ്രസ്തുതനേ
 അവസ്തുനേസ്സുരന്ധ്രം ഹരിശ്ചന്ദ്രൻമേഞ്ഞൊട്ടം
 മായാപുത്രാമാത്യജ്ഞാത്ത സമീപത്തെയുംചെന്നുതൻ
 ഗോവാനേനമസ്സാരമെന്ന കൂപ്പിവിനീതനായ്
 അവന്റെറകാൽപിടിച്ച് ഭ്രമംമേനധംകണക്കിനെ
 നമസ്സരിച്ചുസാഹസം കീർത്തിശാഖിമുനീന്ദ്രനെ
 രാജസിംഹാവലോകത്താൽ വൻകോപംമുനീന്ദ്രനെ
 ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടുപോലെയു നിർവിട്ടുക പിടഞ്ഞുത
 തരശിസ്സാതാതമസ്താൽ ബാണമിച്ഛുകുടാഭിനാൽ
 തട്ടിനാലൻറകുകടമിടക്കാൽകൊണ്ടു കൊരിക്കൻ
 ഗുണഭോജങ്ങൾ നോക്കത്തെ മന്ത്യാഭ്യുദിപിടവൻ
 മന്ത്യാവിന്റെ കിരീടത്തെ മുനീന്ദ്രക്കളഞ്ഞതിൽ
 നട്ടങ്ങിപ്പോയിട്ടും ദേവിയും മന്ത്രികൾക്കുമേ
 അല്പവിഭുറുഹർഷിച്ചു സത്യസന്ധൻ മഹീശ്വരൻ
 വിനീതനായ് മുനീന്ദ്രാട്ടാധാർമ്മ്യം ചെത്തുചൊല്ലിനാൻ

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മൻദിൽല്ലഭമെമ്മട്ടോ പാദസ്തർശംശിവന്റെയും
 വീഷ്ണുവിന്റെ വിശിഷ്ടന്റെ സ്തവന്റെ ഗണപന്റെയും
 അമ്മട്ടമുൾല്ലഭം യുഷ്മൽപാദസ്തർശം ശിവപ്രഭം
 ഇനിയുംകിട്ടിമുൻപുണ്യാൽ ഷാർകൃതാത്മനസംശയം
 നിൽക്കുമ്പിപ്പൊഴിയുന്നിങ്ങെന്തെന്നോദേഹവാങ്മയം
 മരുസ്സല്ലാതിന്നിതിക്കാൽശുദ്ധനായ് അന്നിമാമുനെ!

വിപരമിത്രൻ പറഞ്ഞു.

ഹരിവൽനിന്നുനസ്സീക്കാൻ ചൊന്തരക്കായ് കണക്കിനെ
 പുറത്തുമധുരകാമകംകൾക്കനിർഗുണം
 വാങ്മാതൃകൊണ്ടു കൂറ്റി മനസ്സാൽകൂന്നാ നൃപി
 ബ്രഹ്മചിത്തനിന്നറഞ്ഞാൻ ബ്രഹ്മണസപരമനിമുഖൻ

നിത്യനികൃപാകുടുംഭത്തിൽ വന്നുനിന്നിട്ടുദ്യമം
 ചെലവുതാനെന്നി ടുപുബുദ്ധിയാമഭിതന്ദ്രിയൻ
 എന്തൊരുജീവമാവകൊണ്ടും കൊന്നാടുക്കിനി
 എന്തൊരുജീവമാവേ! ഇതൊരുമനസ്സാടും
 നൃസംസാർക്കുപിന്നെ യെന്നിപ്പോഴൊന്നുവേ
 പാടി മർത്തയുക്തല്ലാ നിർദ്വയം ക്ലേശാരവിനാശി
 നാലു മപ്പട്ടയെക്കൊണ്ടുവന്നു ചൈത്രമാധവം
 മഞ്ഞനാണിപ്പിച്ചിട്ടുതൊട്ടു പൊറുത്തുതാൻ
 പ്രാണനാശാർപ്പിച്ചുവെട്ടെൻമനോരമപ്പെഴുതിടാങ്ങേ
 ഇന്ദ്രാഗ്രംകൊതിപ്പോരപ്പൊട്ടുതരിവാൾക്കു
 ചന്ദ്രമാർപ്പിക്കുകയോളം യുദ്ധമാർക്കു
 നിന്നങ്ങൊൻതാൻ ത്രയാംബിട്ടനിർദ്ദോഷിമാർക്കു

൨൦

൩൦

ചെട്ടിക്കൊണ്ടിപ്പാട്ടി മെന്തിനാടിച്ചുവിട്ടുനി
 എന്റെ മർദ്ദംപിന്നെല്ലാം മുക്തിയാനാമസ്സുദമംതേ!
 സംരംഭംകൊണ്ടുവെൻ തപസ്സുത്തവിമാത്തനി
 സന്തർക്കവിട്ടിടംതന്നെ ശ്വാമൃണന്നോർമ്മിട്ടനനി
 മരക്കുളശക്തിതാങ്ങിട്ടുനല്ലിടംചെയ്തിട്ടുവോ
 അ വസിപ്പുണ്ണാമന്നാം ശുഭാധാദൊത്ത നിന്നൊന്നാൻ
 ശോഭിക്കാട്ടു മുട്ടിയു നാലിപ്പൊൻ അങ്കുരപരാക്രമം

ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു.

ശുഭാധാദൊത്താതങ്ങളെചെയ്യരുതിങ്ങിനെ
 കശവംശോരുവാൻ 7൦൧ നിരാജനനന്നാഭവാൻ
 വിപ്രസ്തകുരുധർമ്മാൽച്ചിന്തപാവിച്ചുപാടിം
 പിന്നെനീശ്വാമന്നതപംവൻകപസ്സാലെ കൊശിക!
 ബ്രഹ്മവുക്കുരുധുക്കും സ്വധർമ്മാൽച്ചെയ്തവൻവോൻ
 മന്ത്രിമാൻമഹാത്മാക്കളോസപിക്രമംജിതന്ദ്രിയൻ
 പെട്ടെന്നുകോപിയാമല്ലാതെല്ലാത്തതായവൻ
 പാഴിടുകൊപത്തിന്നു പഴികൊടുക്കരുതുഗമി!
 വിണ്ണുപ്രകൃതനെപ്പോലെ നിന്ദിക്കെന്തവനല്ലൊൻ
 ബ്രഹ്മണ്യൻതാൻ കറകുറൊൻ സ്വന്തംനാക്കുസംബുദ്ധിയാൽ

൩൧

നമ്മുടെ ചാലുക മൊല്ലിയുതരിപ്പിയുതരിയുക
 ദാമയന്തുക വാണിയുക്കുമെന്തിനഹിംസയും
 ബ്രാഹ്മണക്കീവിയംഗമുണ്ടാവാം ക്ഷത്രിയഗുണവും
 അധീനിയെന്നുമാനപ്രദകർമ്മങ്ങളു പാലനം
 ദുഷ്ടനിഗ്രഹവും ശത്രുക്കളെത്തൊല്ലിയുകെന്നതും
 കൃഷിചെയ്യൽകർമ്മവും ദാനപുരൈകൃതകർമ്മവും
 ശുശ്രൂഷയെന്നുള്ളതും വസ്ത്രമെററുകയും
 ദുഷ്ടന്മാരെനിഗ്രഹിച്ചു ശിക്ഷിക്കേണ്ടതുമായിൽ
 വെർത്തു മണവൽകാക്കാൽ ചർപ്പിച്ചു ചർമ്മമൊക്കെയും
 രാജാക്കന്മാരായാൽ മന്ത്രിയെ ചന്ദ്രനയമുഴിയിൽ
 രാജസന്ധത്തിലാറാവാണല്ലോ പതിക്കുമായിൽ
 നാടികൾപദപാദമയ്യ നാട്ടാക്കാട്ടുപിടിയും
 വേദാന്തപണ്ഡിതന്മാരുമിട്ടുമുനീശ്വര!

മ-9

പ്രഭാതകർമ്മം പെട്ടെന്നുതന്നെ വെളിച്ചമായിച്ചാൽ
 തിരിച്ചായിട്ടെയുണ്ടെന്നു ചിന്തിച്ചാൽ ദൈവകൃപ
 ഇതുദേവീപ്രിയമായി നോക്കുക പടർത്തുവാൻ
 അങ്ങനെയൊരുതരമെന്നും തന്നെ പെൺകുടിയെന്നുമേ
 ഈ ചണ്ഡാലികളെന്നോടു ചിന്തയും നിർവ്വണ്ഡമാകയാൽ
 ദുഷ്ടകന്യകളെബ്രഹ്മൻ! തല്ലിച്ചുകൊണ്ടുത്താൻ
 അണ്ഡയുതെട്ടണ്ഡകൾ സന്ധ്യതെട്ടണ്ഡിതാത്മാവൻ
 ദുഷ്ടിനിരൽറുപ വന്നതിലുംകൂടാ നാമുവാൻ
 രാജശ്രീയവനെത്തള്ളും അണ്ഡനേന്ദ്രികണക്കീടന
 റുപൻ ദുഷിതനായെങ്കിൽ ദുഷിയും പ്രമുഖനായെങ്കിലും
 അതിനാലിങ്ങകൂടില്ലിവിടുന്നറിയാണമേ

മ-10

വിശ്വജിതൻ പരമജ.

ഉപദേശം കേൾക്കുമായിട്ടെൻചൊല്ലാൻ സ്വീകരിയ്ക്കുകിൽ
 രാജാവേ! നിമയകുററൊക്കെയും അർക്കമിട്ടിടാം

ചന്ദ്രക്കി പരമജ.

അഗസ്ത്യൻ നീക്കുന്നതി വസിഷ്ഠൻ കൂട്ടുകൂട്ടുവാൻ
 നാഭൻ നീയിവർപരം പലകാണഗ്രാഹ്യമുൾ

ന. ൧-ാം അദ്ധ്യായം.

സുകൻ പറഞ്ഞു.

ഉടൻചൊരിച്ചു വീഴ്ന്നു തലയൊന്നു കുലുക്കിയും
ചെററനരം കാണുവാനായ് കെൾക്കൻ ചൊല്ലിയുത്തരം

വിപരീതൻ പറഞ്ഞു.

അയ്യക്കോമാ യുക്തമോ അന്നൊതുരച്ചെന്നിരിക്കിലും
അതുനി ചെറുനരം രാജൻ! നന്മയെന്നെയ്യ മോപ്പുവൻ
ഇവരായ് ചേരുകിൽപ്പാപമയ്യെ നൂറുവീടിലും
അതുതാൻ തീർപ്പനയ്യെ നാടുങ്ങേടോ മനസ്സേടോ.

യമിതൻ പറഞ്ഞു.

പ്രാജ്ഞൻ വയ്ക്കും പാർശ്വകുലത്തിങ്കൽപ്പിറന്നതാൻ
മഹത്തരം സജ്ജനങ്ങൾചെയ്യും പാർശ്വമറിഞ്ഞാമ
നിചുസ്സീസംഗമം ചെയ്യുമെങ്കിലോ കലാപാസനൻ
എന്നും ഭൂമിയിൽപ്പുണ്ടുനരകത്തിൽപ്പിടിക്കുമേ
സ്വപാർശ്വതാൻ സ്വപാർശ്വതാൻപൂർവ്വകലമനനം
താൻ ഭൂമിയിൽ പിണ്ണിൽനിന്നതാഴെ കെൾക്കൻ! വീണ്ടുപോം
നക്ഷത്രങ്ങളൊത്തതാൻ മനയിൽ വീണൊന്നു വന്നിടാം
താൻ നിറയ്ക്കാ മനകൊണ്ടും ചണ്ഡാലപ്പെടിക്കൊണ്ടും

വിപരീതൻ പറഞ്ഞു.

നി മൂർച്ഛിച്ചിത്താച്ച കേവലം വാക്കിനാൻ ഭൂമി
കൃപണൻ കൽക്കൻ തീർക്കുന്നൻ പാർശ്വതം ഹരിപ്പവൻ
ബ്രഹ്മപരാനി ഭൂമിയിലി ബ്രഹ്മണാജ്ഞകവിത്തവൻ
എന്നെ നിന്ദിച്ചനി ഭൂമി! രാജാവായ് വരമെങ്ങിനേ

യമിതൻ പറഞ്ഞു.

സത്യം തപം ക്ഷാന്തി ദമം നിയമം ശൈലമാജ്ഞവാ
അനുരംസതപമാചാരമെന്നൊട്ടുനങ്ങളാൽ
സ്വപാർശ്വതാൻ വിപരീതതാൻ ബ്രഹ്മണാജ്ഞതാൻ
കാലക്രമങ്ങൾവിട്ടുള്ളാൻ നിരലകരണത്തിൽ
യോഗമൊക്കും യോഗമത്രേ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെത്തിട്ടും
മനോഹരതാൻ വായ് തെറ്റിക്കാ ബ്രഹ്മണാജ്ഞ താൻ

വിപ്രവകനിയല്ലാ ഞാൻ പ്രാഹ്മിനല്ലല്ലനിഷ്ഠൻ
 ചെല്ലുന്നല്ലാ മുനിശ്രേയ! ബ്രഹ്മസംഹാരനല്ല ഞാൻ
 ഇനിതൊ ബ്രാഹ്മണൻ പുഷ്പൻ ബ്രാഹ്മണൻതന്നെ ദൈവതം
 അമ്മയച്ഛൻ ബന്ധു ഗുരു പരം നന്മയ്ക്കുമാശ്രയം
 ഇനിതൊക്കെ ബ്രാഹ്മണൻതാൻമുനെ! ഞാൻ ബ്രാഹ്മണനും
 ധനധാന്യങ്ങൾ രത്നങ്ങൾ വസ്ത്രമരണങ്ങളും
 ഭണ്ഡാരവും വവടുമുമാനതൽ തുരഗങ്ങളും
 അമാത്യഭൃത്യസംസാരക്കൊത്തൊരിങ്ങൊന്നൊരുവും
 യാചിതകിൽ ബ്രാഹ്മണനായി നൽകുമെന്നെൻറനിശ്ചയം
 വിശക്കയാൽ നിന്നിദ്ധ്യയ്ക്കു യോഗ്യനാണെങ്കിലോ തന്നോ!

വിചാരിതൻ പറഞ്ഞു.

സ്വസ്തു സ്വസ്തുതേ മഹിച്ചത്ര! സ്വസ്തുതസ്തു ബഹു പ്രഭ!
 തനകാരഗണത്തൊട്ടും ഭൃത്യവാഹഗണത്തൊട്ടും
 ധനധാന്യവ്യഭാജാജ്യമിനിതൊരുട്ടി തന്നാൻ!
 നിനക്കു ബുദ്ധിമാനൊല്ലാ സത്യവാക്കായിരിക്കുന്നീ
 സാക്ഷിയും സർപ്പനൻവായു സാക്ഷിമാരാക ദേവകൾ

മഹിഷാസുരൻ പറഞ്ഞു.

പ്രസംഗത്താൽ മാത്രമേ പറ്റുകാരമപ്രശംസയും
 ഏവകൾമിലാകർതിയുണ്ടുകാണുന്നിതെന്നുതേ
 ഭഗവതീരിതി! കൈക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞാൻ ചെറൊരുത്തരും
 ഭവനീതു പടിച്ച്രിട്ടു തരുന്നോക്കിട്ടു കേവലം
 ഇനിയൊര്യും നീതന്നെത്തപാമതരിവുരയ്ക്കയും
 മനോവാക്കായ കർമ്മങ്ങൾവഴിതന്നെ കൊടുക്കകിൽ
 അദ്വാനം തന്നതാണെന്നായെറു ധാര്യന്ത ഭൂസുരൻ

വിചാരിതൻ പറഞ്ഞു.

ചൊല്ലിലോ വോകർതിയൊ രാജ്യംതന്നിതിനിയ്ക്കുന്നീ
 അരിച്ചുചെന്നാൽ നീ ഭോയ്ക്കുചൊൽവെന്നാമില്ലസംശയം
 ഞാൻ ഭോയ്ക്കുചൊൽവെന്നെന്നെന്നാലൊല്ലപ്പൊയ്ക്കുമാർകനിത്യപം

ചന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു.

കളുതപുത്രമിതങ്ങളിലായുസ്വത്തിലഹറിനാൻ
 ലോകം നേടാവുന്നതല്ല സത്യമില്ലാതെയെൻപ്രഭോ!

സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ
സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ
സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ
സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ
സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ
സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ സത്യത്തെപ്പറ്റിയോ

20

പ്രതികരണം പറയൂ.

ജീവൻപോലും പെട്ടെന്നുതന്നെ മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ
അൻ തന്നെക്കൊള്ളുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!

പ്രതികരണം പറയൂ.

നിന്റെയൊക്കെയുംതന്നെക്കൊള്ളുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!
പെട്ടെന്നുതന്നെ മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ
അൻ തന്നെക്കൊള്ളുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!
കാട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!

പ്രതികരണം പറയൂ.

എൻ കീഴ്വരവുകാരെക്കൊണ്ടിരിക്കുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!
മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ
അൻ തന്നെക്കൊള്ളുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!

20

പ്രതികരണം പറയൂ.

പിന്നെക്കൊണ്ടിരിക്കുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!
മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ
അൻ തന്നെക്കൊള്ളുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!
കാട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!
മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ മോഹം പെട്ടെന്നുതന്നെ
അൻ തന്നെക്കൊള്ളുകിടയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക!

20

രാജ്യം ചക്രിയിൽനേടിക്കൊടുത്തു വൃദ്ധമൂലത്തു
ചിന്താശോകമെല്ലാംകൊണ്ടു കണ്ണിൽക്കണ്ണിർന്നിറങ്ങുമ്പോൾ
സ്വതുകീർത്തി മരംകെട്ടു മന്നനേപ്പിറ്റുടൻതേ
മതമറിയാതെ മരിച്ചൊത്തു വന്നതായിട്ടെന്നതു
മന്ത്രികാട്ടാസുതോചതം നു പാർക്കാലാൽവരുന്നതും
കണ്ടുപെടിച്ചുക്കഴിഞ്ഞു കോപശോകചുമാങ്ങുമ്പോൾ
അമർച്ചമുറംകൊണ്ടുകൊണ്ടു ഗർഹിച്ചിട്ടു മരംചീരേ
പിന്നെപ്പരിചിച്ഛിച്ഛി സമാമല്യത്തിലൊത്തിനാൽ.
കേഴ്ത്താൻയാദാസിപ്പിച്ചു മുഖ്യസിംഹാസനത്തിലായ്
മുനീന്ദ്രനെരീതിക്കിട്ടു വലംവെച്ചു പണങ്ങിയും
രാജ്യംകൊടുത്തു നുപതി കാട്ടുകേവെന്നൊരുതിനാൻ

നരേന്ദ്രരാജ്യം മുനീന്ദ്രനടിയാറെ
പ്രസാദപ്രദംവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
മേരികൊട്ടാമുഖമൊന്നുമെന്തു
പ്രസാദപ്രദംവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു.

സ്തോത്രപുരാണം മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം
മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം മരിച്ചാൽ മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം സമാപ്തം.

നാ-30 അദ്ധ്യായം.

സ്തോത്രപുരാണം.

നാലാലക്ഷത്തിരുന്നൂറു പത്മപത്മ നാലാലക്ഷത്തിരുന്നൂറു
കണ്ടുമുറം പട്ടണങ്ങൾ മന്ത്രികാർ സൈന്യപാലരും
തേജാനന്ദശാലാർ കാലാർക്കും മറുപടിയെടുത്തും
വിപ്രകുലിയവൈശ്വനാർ ശുഭരും ജാലശാലാർ
അതാതിടത്തൊക്കെ കിട്ടിയെന്നുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
കന്നിത്തുരുത്തിൽ സ്തോത്രം തുടർന്നാമെങ്കിൽ

പ്രസാദപ്രദം.

സ്തോത്രപുരാണം മരിച്ചാൽ പ്രാപ്തം
മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം മരിച്ചാൽ മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം
മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം മരിച്ചാൽ മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം
മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം മരിച്ചാൽ മരിച്ചാൽപ്രാപ്തം

[illegible]

കുറച്ചൊല്ലുതൊവിമന്ദസ്ഥിതമനോഭാവൻ
 മുഴുങ്ങിതർക്കൈതുമുഖം വനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കവേ
 വെട്ടുംതൂണുംതണ്ടുതൂണു താമരപ്പൂക്കണക്കിനെ
 മൂന്നുപട്ടണവും തൊക്കട്ടിവിത്തൽക്കിടന്നവൻ
 ഇന്നമണ്ണിൽ മരച്ചുട്ടിൽ മുളകിൻമുനകുളുളുതിൽ
 മേലമേക്കുപൊടിമേന്മറുംകൊണ്ടുറങ്ങിത്തന്നതെങ്ങിനെ
 പൂമേക്കുതൊവിതൻ ഗർവ്വപോക്കും തുക്കൈമെവത്തിയും
 വിശന്നന്നംനാൽക്കുകുന്നാരോടെങ്ങിനെയിന്നിടേ
 വയസ്സഞ്ചയവൻ മന്നനെന്തും ലാളിച്ചിരുന്നവൻ
 യോലകൻ സുകമാരംഗൻ യോഹിതാക്ഷൻ നൃപാരുമുൻ
 വമ്പുളെളുക്കുപാകമെന്നാൽ കലസന്തതന്മായവൻ
 ഗുഹാമണിത്തിണ്ണകളിൽ ബ്രാഹ്മണത്തു കളിച്ചവൻ
 അവനിപ്പാർക്കൊട്ടകാട്ടിൽ ഭൂതപന്താളമുള്ളതിൽ
 മുളുവരും നിന്നൊന്നിൽ തേളിഴഞ്ഞുതന്നതിൽ
 പുലിസിംഹം കുറുക്കൻ ചെന്നായ് പെരുമ്പാമ്പുകാട്ടികൾ
 മറ്റുമേവമാനസതപങ്ങൾ ചുറ്റി ഗുഹകളുള്ളതിൽ
 തളിർക്കൊണ്ടു പരമപുണ്യനീട്ടു സുപോചിതൻ
 യോമസതപങ്ങളുമെ യോജക്കേട്ടു യേപ്പെട്ടും
 ചന്തത്താൽ കാന്തിയാൽ പാതിപ്രത്യുത്തൽച്ചുലിയാവുമേ
 അന്നസ്മയതീദേവി ശചിദോമിസ്മയധതി
 ഉപശോഭാർ മേഖലയായി വിളങ്ങുന്ന വഴുതണി
 സാലപിതാമിച്ചരുമതി തുടുകാമളഗാത്രീയാർ
 നഖം പഴുക്കുന്ന പൊടിവിന്നും കാട്ടിൽച്ചരിക്കുമേ
 ചെന്താമരപ്പൂക്കളൊത്തു കല്ലുകത്തളിർപാലയായ്
 ഒരു ദ്രീഗ്ലാക്ഷിസ്തുള്ളടികൾ പഴുത്തമണവുള്ളതായ്
 കടുംകല്ലുണ്ടയും മുളുളും പെട്ടും കാട്ടുവഴീസ്തുമോ
 അടിവിട്ടടിനീങ്ങാനും മതിയായുന്നതെങ്ങിനെ
 വിട്ടുനൊപാജ്ഞാരിനൊത്തു ബിംബോധും ചാലകണ്ഡലം
 നീണ്ടകണ്ണായ്പ്പുഞ്ചിരിപൂക്കോൽച്ചുരുമതിമുഖം
 കൊട്ടകാട്ടിൽ നടുക്കുന്ധാർ വാഴുമെന്നു നിശ്ചയം
 ചുറ്റുമുത്തായിരം ദാസിമാർകൾ സേവിച്ചിരുന്നവർ
 നിത്യം തുറയിരപ്പോൾ പായസ്വന്നം കൊട്ടുവൻ

൨൫

൩൦

൩൫

൩൩-ാം അദ്ധ്യായം.

ഭരിക്കുപറഞ്ഞു.

സ്വഭാവത്താൽ ശുദ്ധ.മിത്തൻ വിനീതൻ വൻഗുണമുള്ള
അശ്വസിധാരാധുധീരൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രനവന്നിഹ
കുരുവംശത്തിലൊരും കാഴ്ചയിൽ കേൾവിയിലും
പിറന്നൊരും പിറപ്പാനും കിടയല്ലെന്ത കാൺമുനാം
അയാലുദ്യമംചെയ്തു തെന്തെന്നാപിത്തപോനിധി
നിന്ദിച്ചുരാജ്യംനേടീട്ടും ധർമ്മചിട്ടികീഴമൊ
അകൃത്യമാണു ഗാഥയൻ ചെയ്തതയ്യോ നരേന്ദ്രനിൽ
അകാരണംശ്രീപോക്കിട്ടും വീണ്ടുംവാധയ്യയന്തിൽ
എന്നോരപെരുൻനിന്ദിച്ചു ബീരാധൻ കോപനൻമുനി
നരേന്ദ്രനോടുമൊന്നു നന്മിങ്ങൊതുമൊമതേ!

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണംചൊൽനിന്ദിച്ചാൻ ക്രോധിച്ചാളുന്നഗാമിജൻ
ചാരണില്ലും മന്നാനാടു സേവിച്ചിങ്ങൊന്നൊല്ലിനാൻ

വിശദിതൻ പറഞ്ഞു.

എടി തിരംകരക്കനേ! ദണ്ഡ! ബ്രാഹ്മണവണ്ഡക!
മുററുംപെരുക്കുണ്ണിട്ടെൻ ധർമ്മനയ്യോ നിനപ്പതും
എന്നെനിന്ദിപ്പിതല്ലൊരും കൊണ്ടാട്ടുന്നില്ലനിന്ദിതൻ
ഇങ്ങുനിൻറമതൊരുമൻ അപ്പൊതുനോൻചൊൽമ.ശം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

മഴ്ന്നവനെഴുന്നേറ്റു മുററും പേർതിട്ടുപെരുരെ
സ്വാനയ്യുപമിണക്കിക്കൊണ്ടിതു ചൊല്ലിമഹീമതി

അങ്കുരൻ പറഞ്ഞു.

എന്നിപ്പും കാട്ടുമെന്നാകിൽ നമുക്കുസുഖമാക്കുകിൽ
എന്നിങ്ങുവെല്ലുവീനിങ്ങും കേൾപ്പിന്നൊടൊക്കിനെ
നിങ്ങുംക്കീവൻഗർവ്വനല്ലക്കെരുകൻവൻതപോനിധി
അല്ലാത്തസുരൻക്രോധത്തിൽബ്രാഹ്മണപരൻ
മുടലൊരുതപോരാശി നന്മകൾക്കൊക്കാരണം
പ്രമയാഗ്നിപ്പടിമുട്ടുംക്രോധിപ്പിച്ചുകീഴ്നിങ്ങും

പ്രസാദിപ്പിച്ചിൽ നിങ്ങൾക്കു സർവ്വഭീഷണങ്ങളെയും
 ഇവൻമുന്നംജഗത്തൊക്കെയെപ്പറ്റാമൊഴിപ്പവൻ
 ഇവന്റെകാപിമുഖംകണ്ടാൽപ്പേടിച്ചു മിത്രനും
 കൊരികൾകാത്തിടുംനാടുവാധിപ്പാൻരക്ഷതാസ്ത്രം
 ദൈവേയരാക്ഷസന്മാരുംകന്നിത്സ്സാമന്തരൈവാനും
 പേടിച്ചിട്ടീമാമുനിയെ യമകിങ്കൾപോലുമേ
 കണ്ണുകൊടിനാട്ടിലെയ്യുന്നോക്കിപ്പൊന്നാളമന്ത്രം
 എൻപ്രാണനാണമറികൊയൊരുവാക്കുമുണ്ണാവാ
 ആവാധിപ്പിൽബ്രാഹ്മണനെ നിങ്ങൾവൻനരണെടിടും

ശ്ലോക പാഞ്ച.

എന്നാമിങ്ങമ്മിയിട്ടുകൊണ്ടുപോയൊരുരാശിയേ
 സുന്ദരതാക്കിശരയിനാൽനിർത്തിശ്രീമാൻമഹാപതി
 പ്രസാദിപ്പിച്ചുമുനിയോടുണർത്തിവിനയത്തൊടും

മന്ത്രിശ്ലോക പാഞ്ച.

പറഞ്ഞുസമ്മതിപ്പിച്ചുപെരൻനിൻപാട്ടിൽനില്ക്കുമേ
 ഇനിയ്ക്കു നമുക്കെതന്നാലുംവിഭാമുനികളൊത്തമ!
 ഭാഗ്യയോടുംമകനൊടുപേർന്നുടൻകാടുപുകുവാൻ
 എന്തൊന്നെല്ലാപ്പോകപോകെന്നുചൂഡമണിപ്രേരൻ
 ശ്രീയുജ്ജ്വൽപുരംവിട്ടുകയറ്റുമുനിയുഖ്യനേ
 കാൽനടയ്ക്കു മഹാരാജൻപുരംവിട്ടങ്ങിനടന്നാൻ
 ഉണ്ണിയെച്ചുമലിൽക്കേററിനടക്കുംപ്രാണനാഥനേ
 പിന്തുടർന്നു മഹാവിഷിയും മരയയക്കുന്നയാവിധം
 തുണയെന്തേ കാൽനടയ്ക്കുകൊടുത്തു പോകവേ
 ഇവനെക്കണ്ടുളളുഴന്നു സത്യകീർത്തികരച്ചിലായ്

സത്യകീർത്തി പാഞ്ച.

സാമന്തരാജമകും കാൽച്ചെരിപ്പിലണിഞ്ഞവൻ
 അഴി വഴിനൊരൂഴിയ്ക്കു സാമ്പ്രദൈവമൽപുകഴ്ന്നവൻ
 മുൻവൃത്തയെക്കൊന്നാൻകൈതൃക്കണ്ണുനൊരിപ്പവൻ

കുററൊഴെപ്പാരിൽപെല്ലുന്നൊൻകാക്കുന്നൊൻപാരിൽമന്ത്രിരേ
 ചക്രവർത്തിമഹാരാജൻമഹേന്ദ്രധനദോപമൻ